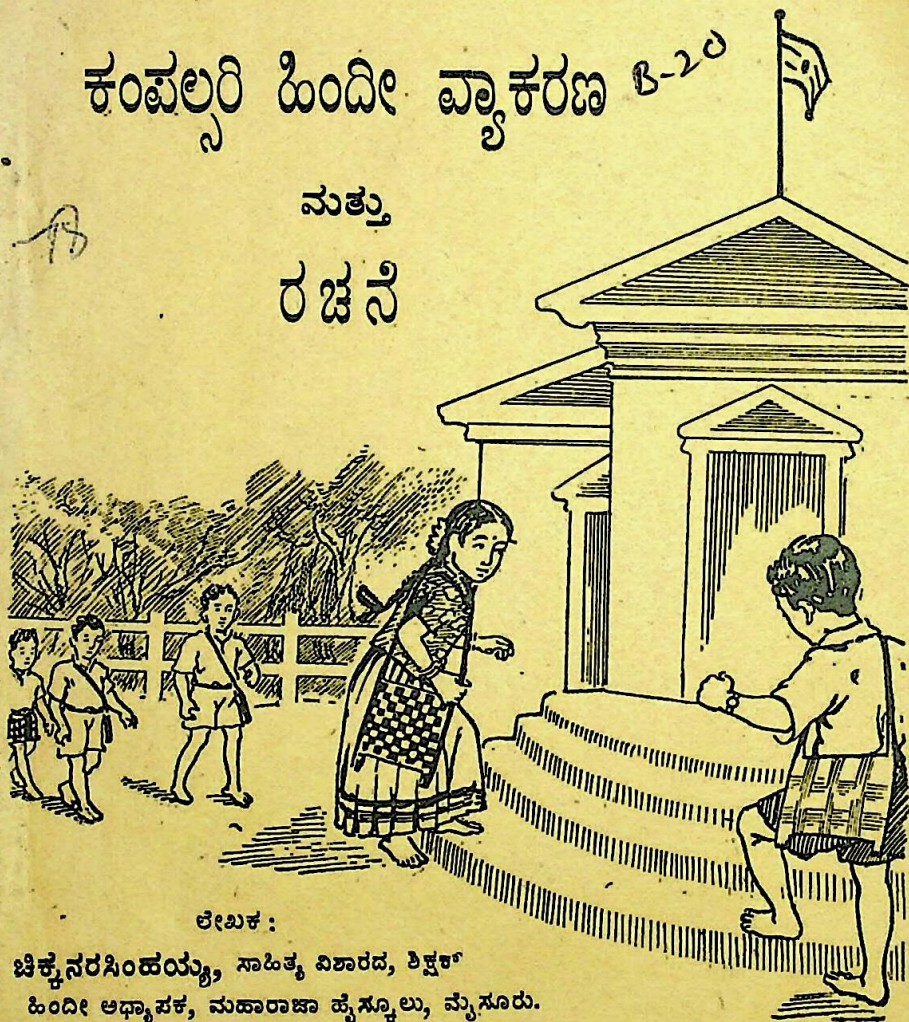


*As per approved Syllabus of D. P. I. for Compulsory Hindi Grammar
in Primary VI and VII standards, high school VIII, IX and X
standards and T. C. H. and T. C. L. in the Mysore State.*

ಕಂಪಲ್ಸರಿ ಹಿಂದೀ ವ್ಯಾಕರಣ ಬಿ-20

ಮತ್ತು
ರಚನೆ



ಲೇಖಕ :

ಚಿಕ್ಕನರಸಿಂಹಯ್ಯ, ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಚಾರದ, ಶಿಕ್ಷಕ
ಹಿಂದೀ ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಮಹಾರಾಜಾ ಹೈಸ್ಕೂಲು, ಮೈಸೂರು.

ಮುನ್ನುಡಿಕಾರರು :

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪ, B.A., LL.B., M.P.

ಬೆಲೆ : 75 ನ.ಪೈ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಮೈಸೂರು ರಿಯಾಸತ್ ಹಿಂದೀ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಮೆಚ್ಚು ನುಡಿ

ಶ್ರೀ ಚಿಕ್ಕನರಸಿಂಹಯ್ಯನವರು ಬರೆದಿರುವ ಈ ಹಿಂದೀ ಸರಳ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾದುದಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಹಿಂದಿ ಯನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಾಠ (Compulsory)ವಾಗಿ ಓದುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಬಹುಮಟ್ಟಿನ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯ ಈ ವ್ಯಾಕರಣವು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಹೆಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪ,

ಬೆಂಗಳೂರು

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿ
ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ರಿಯಾಸತ್ ಹಿಂದೀ ಪ್ರಚಾರಸಮಿತಿ.

6-8-52

ನಿರ್ದೇಶನ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಮುದ್ರಣ

ಈ ಸರಳ ವ್ಯಾಕರಣ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಮೂರು ತರಗತಿಗಳ ಕಂಪಲ್ಸರಿ ಹಿಂದೀ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ 1954-55 ಮತ್ತು 55-56ನೇ ವರ್ಷದ ವ್ಯಾಕರಣ ವಿಷಯದ ವ್ಯಾಸಂಗ ಪುಸ್ತಕ ವನ್ನಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿರುವ ಹಿಂದೀ ಟೆಕ್ನಿಕ್ಸ್ ಬುಕ್ ಕಮಿಟಿಯವರಿಗೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಡಿ.ಪಿ.ಐ. ಸಾಹೇಬರವರಿಗೂ ನಾನು ಚಿರಋಣಿ.

ಪುಸ್ತಕ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆರವು ನೀಡಿದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರುಗಳಿಗೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಹಾರಾಜಾ ಕಾಲೇಜು ಹಿಂದೀ ಲೆಕ್ಚರರ್ ಆದ ಶ್ರೀ ಎಂ. ದೇವೇಗೌಡ ಎಂ.ಎ. ಯವರಿಗೂ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಚ್. ರಾಮರಾವ್, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಯವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅನಂತ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಮಂಡ್ಯ

1-8-54

ಚಿನ

ಪರಿಷ್ಕೃತ ಮೂರನೆಯ ಮುದ್ರಣ

ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕಂಪಲ್ಪರಿ ಹಿಂದಿ ಸರಳ ವ್ಯಾಕರಣವೆಂಬ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹೊತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿದ್ದೆನು. ಅಂದು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದ ಪೂರ್ವಭಾವಿಸಿದ್ಧತೆಯ ಪಾಠದ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಮಕ್ಕಳು ಹಿಂದಿ ಕಲಿಯುವ ಧಾಟಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ ವ್ಯಾಕರಣಾಂಶವನ್ನು ಸರಳಗೊಳಿಸಿ ಬೋಧನೆಗನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಬರೆಯ ಬೇಕೆಂಬ ಹಿರಿಯ ಹಂಬಲದಿಂದ ಆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತನಾದೆನು. ಅಂದು ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಿದ್ದ ಪ್ರತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೇವಲ ಒಂದು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಮುಗಿದು ಹೋದುದಿರಲಿ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಮೂರೂ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಅದು ವ್ಯಾಕರಣದ ಟಿಕ್ಸ್ ಬುಕ್ ಆಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿತು.

ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಹಿಂದಿ ಬೋಧನಾಕ್ರಮದ ಅನುಭವ ಹೆಚ್ಚಿದ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ಹಿಂದಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಬಹಳ ದಿನಗಳ ಆಸೆ ಇಂದು ಫಲಿಸಿದೆ. ಅಂದಿನ ಪ್ರಚೋದನೆಯ ತಿರುಳಿಗಿಂತ ಇಂದಿನದು ತೀರಾ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದು ವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ವಾಗಿದೆ. ಅಂದು ವ್ಯಾಕರಣಾಂಶವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸುವಾಗ ಮೊದಲು ನಿಯಮ ಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ಹೇಳಿ ಅನಂತರ ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದೃಷ್ಟಿ ಇಂದು ದೂರವಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಈ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮವನ್ನು ಮಕ್ಕಳೇ ನಿರ್ದೇಶಿಸುವಂತಹ ರಚನಾಕ್ರಮವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಲಾಖೆಯ ಹೊಸ ಸಿಲಬಸ್ ಅನುಸರಿಸಿ ಪ್ರೈಮರಿ 6, 7, ಸ್ವಾಂಟ್‌ಡರ್‌ಗಳ ಹಾಗೂ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ 8, 9, 10 ನೆ ಸ್ವಾಂಟ್‌ಡರ್‌ಗಳ ಮತ್ತು T. C. H, T. C. L ಗಳ ಕಂಪಲ್ಪರಿ ಹಿಂದಿ ವ್ಯಾಕರಣ ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯರಚನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕಲಿಯುವಿಕೆಯ, ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ತಜ್ಞರೂ, ಪ್ರಾಜ್ಞರೂ, ಅನುಭವಿಗಳೂ ಆದ ಹಿಂದಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆಯ ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನು ಮನಗಂಡಿದ್ದಾದರೆ ನನ್ನ ಈ ಪರಿಶ್ರಮವು ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನುರಿತ ಹಿಂದಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಪ್ರೇಮಿಗಳ ಸಂದೇಶ ವನ್ನೂ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಮಾಜಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಮೈಸೂರು ರಿಯಾಸತ್ ಹಿಂದಿ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಮತ್ತು ಲೋಕ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಆದ ಶ್ರೀಮಾನ್ H. C. ದಾಸಪ್ಪ, B.A ; L.L.B.M.P. ರವರು ಮೆಚ್ಚು ನುಡಿಯಿಂದ ಹರಸಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ಕರಡುಪ್ರತಿಯನ್ನು ಓದಿ ನೋಡಿ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ ಶ್ರೀ. ಜಿ. ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ರವರಿಗೂ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

10-7-1963

ಚಿನ

ಮೈಸೂರು

ಮೈಸೂರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾದ

62-63 ಮತ್ತು 63-64ರ ಸಿಲಬಸ್

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅರನೆಯ ತರಗತಿಗೆ

- 1 ನಾಮಪದ—2 ಲಿಂಗ—3 ವಚನ—4 ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು (ಕಾರಕ ಚಿಹ್ನೆ)
- 5 ಸರ್ವನಾಮ, ಪುರುಷವಾಚಕ:— ಉತ್ತಮಾ, ಮಧ್ಯಮಾ, ಅನ್ಯ— ನಿಶ್ಚಯ ವಾಚಕ ಸರ್ವನಾಮ—6 ಕಾಲಗಳ ಪ್ರಯೋಗ, ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲ, ಭೂತಕಾಲ, ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ—7 (1) ಯೋಜಕ (ಸಮುಚ್ಚಯ ಬೋಧಕ) (2) ವಿಸ್ಮಯಾದಿ ಬೋಧಕ.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಏಳನೆಯ ತರಗತಿಗೆ

- 1 ಪುನರಾವರ್ತನೆ—2 ನಾಮಪದ ಮುಂದುವರಿಯುವಿಕೆ—3 ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ವಚನ ಮುಂದುವರಿಯುವಿಕೆ—4 ಸರ್ವನಾಮಗಳು—ಸಂಬಂಧ ವಾಚಕ ಸರ್ವನಾಮ, ಪ್ರಶ್ನವಾಚಕ ಸರ್ವನಾಮ, ಅನಿಶ್ಚಯ ವಾಚಕ ಸರ್ವನಾಮ—5 ವಿಶೇಷಣ—6 ಸಂಯುಕ್ತ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪ್ರಯೋಗ—7 ಚಾಹಿಯೆ ಪ್ರಯೋಗ—8 ಕಾಲಗಳ ಮುಂದುವರಿಯುವಿಕೆ—9 ಕ್ರಿಯಾ ವಿಶೇಷಣ—10 ವಾಕ್ಯಾಂಶಗಳು ಮತ್ತು ವಾಗ್ದಾರೆಗಳು—11 ಕರ್ತೃವಾಚ್ಯ, ಕರ್ಮವಾಚ್ಯ—12 ವಾಕ್ಯಭೇದಗಳು, ಸರಲವಾಕ್ಯ, ಮಿಶ್ರಿತ ವಾಕ್ಯ, ಸಂಯುಕ್ತ ವಾಕ್ಯ.

ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಎಂಟನೆಯ ತರಗತಿಗೆ

- Applied Grammar :—ವಾಕ್ಯಾಂಶಗಳು, ವಾಗ್ದಾರೆಗಳು, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿರುವ ವ್ಯವಹಾರದ ಪರಿಚಯ—1 ನಾಮಪದ—2 ವಚನಗಳು—3 ಸರ್ವನಾಮಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಭೇದಗಳು—4 ಕ್ರಿಯಾ ವಿಶೇಷಣ—5 ವಿಶೇಷಣ—6 ಸಮುಚ್ಚಯ ಬೋಧಕ—7 ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು.

ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ತರಗತಿಗೆ

- 1 ಕ್ರಿಯಾಪದ—2 ವಿಧಿರೂಪ—3 ಕಾಲಗಳ ಪರಿಚಯ—4 ಸಂಯುಕ್ತ ಕ್ರಿಯೆ—5 ಪ್ರಯೋಗ—6 ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದ ರೂಪಗಳು—7 ಭೂತಕಾಲದ ರೂಪಗಳು.

ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಹತ್ತನೆಯ ತರಗತಿಗೆ

- 1 ಸಹಾಯಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪ್ರಯೋಗ—2 ಸಂಯುಕ್ತ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪ್ರಯೋಗ—3 ಚಾಹೆ ಮತ್ತು ಚಾಹಿಯೆಗಳ ಪ್ರಯೋಗ—4 ವಾಚ್ಯಗಳು ಅವುಗಳ ಭೇದಗಳ ಪ್ರಯೋಗ—5 ನಿತ್ಯತಾ ಬೋಧಕಗಳು—6 ಕರನಾ, ಹೋನಾಗಳ ಪ್ರಯೋಗ—7 ಸಾಮಾನ್ಯ ಪರಿಚಯ—8 ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಾಕರಣದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಯೋಗಗಳು—9 ಪುನರಾವರ್ತನೆ—ಇತ್ಯಾದಿ.

ಟಿ. ಸಿ. ಎಚ್. ಮತ್ತು ಟಿ. ಸಿ. ಎಲ್.

ಈ ಸಿಲಬಸ್‌ನ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಕರಣಾಂಶಗಳೂ ಈ ಮೇಲಿನ ಸಿಲಬಸ್ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ಆ ಕಾರಣ ಪುನಃ ಅಲಾಯದಾ ಅವನ್ನು ಬರೆದಿಲ್ಲ.

ವಿಷಯ ಸೂಚಿ ಎಷಯ ಸೂಚಿಕೆ

1. ಅಕ್ಷರಮಾಲಾ—ನರ್ಣಮಾಲೆ	7
2. ಬಾರಹಖಡೀ—ಕಾಗುಣಿತ	11
3. ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರ—ಒತ್ತಕ್ಷರ	12
4. ಶಬ್ದों का वर्गीकरण—ಶಬ್ದಗಳ ಬಗೆಗಳು	15
A. ವಿಕಾರಿ ಶಬ್ದ—ವಿಕಾರಿ ಶಬ್ದಗಳು	16
i. ಸಂಜ್ಞಾ—ನಾಮಪದ	16
ಲಿಂಗ, ವಚನ, ಕಾರಕ ಚಿಹ್ನೆ-ಲಿಂಗ, ವಚನ, ವಿಭಕ್ತಿ	18
ii. ಸರ್ವನಾಮ—ಸರ್ವನಾಮ	34
ಲಿಂಗ, ವಚನ, ಕಾರಕ ಚಿಹ್ನೆ-ಲಿಂಗ, ವಚನ, ವಿಭಕ್ತಿ	35
iii. ವಿಶೇಷಣ—ವಿಶೇಷಣ	39
ಲಿಂಗ, ವಚನ, ಕಾರಕ ಚಿಹ್ನೆ-ಲಿಂಗ, ವಚನ, ವಿಭಕ್ತಿ	40
iv. ಕ್ರಿಯಾ—ಕ್ರಿಯಾಪದ	43
ಧಾತು, ಕಾಲ, ವಾಚ್ಯ, ಪ್ರಯೋಗ-ಧಾತು, ಕಾಲ, ವಾಚ್ಯ, ಪ್ರಯೋಗ	44
B. ಅವಿಕಾರಿ ಶಬ್ದ—ಅವಿಕಾರಿ ಶಬ್ದಗಳು	61
i. ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ—ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣಗಳು	61
ii. ಸಂಬಂಧ ಸೂಚಕಾಂವಯ—ಸಂಬಂಧ ಸೂಚಕಾಂವಯ	63
iii. ಸಮುಚ್ಚಯ ಬೋಧಕ—ಸಮುಚ್ಚಯ ಬೋಧಕ	64
vi. ವಿಷಯ ಬೋಧಕ—ವಿಷಯ ಬೋಧಕ	65
5. ಕ್ಷಿಪ್ರ ಭಾಗ—ಕೆಲವು ಜಟಿಲ ವಿಷಯಗಳು	66-82
1. ವಿಧಿರೂಪ ವಿಧಿರೂಪ, 2. ಭಾವ ಕೃದಂತ ಕೃದಂತ ಭಾವನಾಮ, 3. ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲಿಕ ಕೃದಂತ ಕೃದಂತ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲ, 4. ಭೂತಕಾಲಿಕ ಕೃದಂತ ಕೃದಂತ ಭೂತಕಾಲ, 5. ಕೃದಂತ ರೂಪಾತ್ಮಕ ರೂಪ ಕೃದಂತ ರೂಪಾತ್ಮಕ ರೂಪ, 6. ಸಹಾಯಕ ಕ್ರಿಯಾಣ್ಣ ಸಹಾಯಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳು, 7. ಸಂಯುಕ್ತ ಕ್ರಿಯಾಣ್ಣ ಸಂಯುಕ್ತ ಕ್ರಿಯೆಗಳು, 8. ಅವಶ್ಯಕತಾ ಬೋಧಕ ಕ್ರಿಯಾಣ್ಣ ಅವಶ್ಯಕತಾ ಬೋಧಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳು, 9. ವಾಕ್ಯों के भेद ವಾಕ್ಯಗಳ ಭೇದಗಳು, 10. ಪದ-ಲೇಖನ ಕಾಗದಗಳ ಬರವಣಿಗೆ, 11. ವಾಕ್ಯಾಂಶ ವಾಕ್ಯಾಂಶಗಳು, 12. ಸುಹಾವರೆ ವಾಗ್ಧಾರ್ಮಗಳು, 13. ಸಂಖ್ಯಾಣ್ಣ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು.				

ಜೈ ಹಿಂದ್
ಕಂಪಲ್ಲರಿ ಹಿಂದೀ ವ್ಯಾಕರಣ
ಮತ್ತು ರಚನೆ

1. ಅಕ್ಷರಮಾಲಾ (ವರ್ಣಮಾಲೆ)
(LETTERS)

ಅ	ಆ	ಇ	ಈ	ಉ	ಊ
ಅ	ಆ	ಇ	ಈ	ಉ	ಊ
ಋ	ೠ	ಌ	ೡ	ಔ	ೢ
ಋ	ೠ	ಌ	ೡ	ಔ	ೢ

ಯೋಗವಾಹ ಯೋಗವಾಹಗಳು

ಅಂ ಅಃ

ವ್ಯಂಜನ ವ್ಯಂಜನಗಳು

ಕ	ಖ	ಗ	ಘ	ಙ
ಕ	ಖ	ಗ	ಘ	ಙ
ಚ	ಛ	ಜ	ಝ	ಞ
ಟ	ಠ	ಡ	ಢ	ಣ
ತ	ಥ	ದ	ಧ	ನ
ಪ	ಫ	ಬ	ಭ	ಮ
ಯ	ರ	ಲ	ವ	ಶ
ಷ	ಸ	ಹ		

ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಕ್ಷರಗಳು 46. ಅಕ್ಷರವನ್ನು ವರ್ಣವೆಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯನ್ನು ದೇವನಾಗರಿ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಗಳೂ ಸಹ ಇದೇ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವರ, ವ್ಯಂಜನ, ಯೋಗವಾಹ ಎಂದು 3 ವಿಧ.

ಈ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿ ಮತ್ತು ಪುನಃ ಪುನಃ ಬರೆದು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಿ :

ಅ	ಉ	ಆ	ಊ		
ಒ	ಁ	ಔ	ಃ		
ಓ	ಌ	ಎ	಑	ಒ	ಹ
ಋ	ೠ	ಋ	ೠ		
ಗ	ಙ	ತ	ನ		
ಘ	ಞ	ಥ	ದ	ಮ	
ಪ	ಫ	ಬ			
ಚ	ಜ	ಞ			
ಠ	ಡ	ಣ	ಶ		
ಕ	ಖ	ಗ	ಲ	ವ	ಸ

ಅಭ್ಯಾಸ

ಈ ಪದಗಳನ್ನು ಓದಿರಿ ಮತ್ತು ಪುನಃ ಪುನಃ ಬರೆದು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಿ :

ಅವ ಅಬ್	ಖಲ ಖಲ್	ಖನ ಧನ್
ಆಮ ಆಮ್	ಗಡಬಡ ಗಡ್ಬಡ್	ನರಸ ನರಮ್
ಇಳ ಇಳರ್	ಘನ ಘನ್	ಪರ ಪರ್
ಈಳ್ ಈಖ್	ಚರ ಚರ್	ಫಲ ಫಲ್
ಠಳ ಉಧರ್	ಛಲ ಛಲ್	ಬಸ ಬಸ್
ಊಲ ಊಖಲ್	ಜನ ಜನ್	ಭನಕ ಭನಕ್
ಋಣ ಋಣ್	ಞನಕ ಝನಕ್	ಮಸುನದ ಮಸುನದ್
ಋಕ ಏಕ್	ಠಲ ಟಲ್	ಯಶ ಯಶ್
ಏನಕ ಂನಕ್	ಠಗ ಠಗ್	ರಗ ರಗ್
ಒಸ ಓಸ್	ಡರ ಡರ್	ಲಗಭಗ ಲಗ್ಭಗ್
ಔರತ ಔರತ್	ಢಕ ಢಕ್	ಶರ ಶರ್
ಅಂದರ ಅಂದರ್	ತಕ ತಕ್	ಷಣ ಷಣ್
ಅಂತಃಕರಣ ಅಂತಃಕರಣ್	ಥಲ ಥಲ್	ಸಬ ಸಬ್
ಕಮಲ ಕಮಲ್	ದಲ ದಲ್	ಹಮ ಹಮ್

ಶಬ್ದಗಳ ಕೊನೆಯ ವ್ಯಂಜನವು ಆಕಾರಾಂತವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಅರ್ಧಾಕ್ಷರದಂತೆ ಭಾವಿಸಿ ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕು.

ಮೂರಕ್ಷರಗಳುಳ್ಳ ಶಬ್ದದ ಕೊನೆಯ ಎರಡು ವ್ಯಂಜನಗಳು ಹ್ರಸ್ವವಾಗಿದ್ದರೆ ಎರಡನೆಯ ವ್ಯಂಜನವನ್ನು ಅರ್ಧಾಕ್ಷರವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು.

ನಾಲ್ಕುಕ್ಷರಗಳುಳ್ಳ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಕ್ಷರಗಳು ಹ್ರಸ್ವ ವ್ಯಂಜನಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಅರ್ಧಾಕ್ಷರಗಳಂತೆ ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕು.

2. बारहखडी कागुण्ड

अ आ इ ई उ ऊ ऋ ए ऐ ओ औ अं अः

— 1 —

क का कि की कु कू कु के कै को कौ कं कः

र रा रि री रु रू रे रै रो रौ रं रः

ವ್ಯಂಜನಗಳಿಗೆ ಸ್ವರಗಳು ಸೇರಿ ಆಗುವ ಅಕ್ಷರಗಳು ಕಾಗುಣಿತ
ಅಕ್ಷರಗಳು. (ವಾರಹಖಂಡಿ)

ಕನ್ನಡದಂತೆಯೇ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಂಜನಗಳಿಗೆ ಸ್ವರಗಳ ಬದಲು ಸ್ವರಚಿಹ್ನೆ (ಮಾತ್ರಾ) ಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬರೆಯುವುದು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ.

అభ్యాస

a) ಮೇಲೆ ಬರೆದಿರುವಂತೆ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಅಕ್ಷರಗಳಿಗೂ ಸ್ವರಚಿಹ್ನೆ ಹತ್ತಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ.

b) ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳನ್ನು ಓದಿರಿ ಮತ್ತು ಪುನಃ ಪುನಃ ಬರೆದು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿರಿ :

ਰਾਮ ਰਾਵਾਂ

ಗುರು ಗುರು

ಸಿದ್ಧರ ಹೈದರ್

માલા વગા

रुमाल रोव्याल

ਪੈਸਾ ਝੁੰਸਾ

दिन दिन

भूपाल भूषण

तोड ठोड

किताब चिठोड

कृपा कृपा

कौन ठाण

गाडी तगडी

અનૂત ઓડી

खिलौना बीछाना

ફડલી ગઢવી

ਪੇਡ ਝੰਡਾ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ

ਕੁਲੀ ਚਾਲੀ

केला ८१७७

मंदिर मुंदिर

3. ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರ

ಒಂದನೆಯ ಕ್ರಮ :—ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಗೀಟುಳ್ಳ ವ್ಯಂಜನ
ಗಳು :

ಖ + ತ = ಖ್ತ	ಖ್ತ	ಖ್ತ	ಖ್ತ
ಗ + ಯ = ಗ್ಯ	ಗ್ಯ	ಗ್ಯ	ಭಾಗ್ಯ
ಜ + ವ = ಜ್ವ	ಜ್ವ	ಜ್ವ	ಜ್ವಾಲಾ ಜ್ವಾಲಾ
ನ + ಮ = ನ್ಮ	ನ್ಮ	ನ್ಮ	ಸನ್ಮಾನ ಸನ್ಮಾನ
ಪ + ಯ = ಪ್ಯ	ಪ್ಯ	ಪ್ಯ	ಪ್ಯಾರಾ ಪ್ಯಾರಾ
ಬ + ಯ = ಬ್ಯ	ಬ್ಯ	ಬ್ಯ	ಬ್ಯಾಹ ಬ್ಯಾಹ
ಮ + ಲ = ಮ್ಲ	ಮ್ಲ	ಮ್ಲ	ಮ್ಲಾನ ಮ್ಲಾನ
ಸ + ತ = ಸ್ತ	ಸ್ತ	ಸ್ತ	ಪುಸ್ತಕ ಪುಸ್ತಕ

ಒಂದು ವ್ಯಂಜನಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ವ್ಯಂಜನವು ಸೇರಿ ಆಗುವ
ಅಕ್ಷರವೇ ಒತ್ತಕ್ಷರ.

ಒತ್ತಕ್ಷರಗಳನ್ನು 5 ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬಹುದು. ಒಂದನೆಯ
ರೀತಿಯ ಮೇಲಿನ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ.

ನಿಯಮ :—ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಗೀಟುಳ್ಳ ವ್ಯಂಜನಾಕ್ಷರಕ್ಕೆ
ಇನ್ನೊಂದು ಯಾವುದಾದರೂ ವ್ಯಂಜನಾಕ್ಷರವನ್ನು ಸೇರಿಸುವಾಗ ಆ
ಕಡೆಯ ನೇರವಾದ ಗೀಟನ್ನು ಬರೆಯದೆ ಅದರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವ
ವ್ಯಂಜನವನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕು.

ಎರಡನೆಯ ಕ್ರಮ :—ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಗೀಟಿಲ್ಲದ ವ್ಯಂಜನ
ಗಳು :

ಕ	+	ಕ	=	ಛ	ಕೈ	ಛಕರ	ಟಕ್ಕರ್
ಁ	+	ಁ	=	ಞ	ಞೈ	ಞಜಿ	ಟಟ್ಟೇ
ಃ	+	ಃ	=	ಞ್	ಞ್ಞಿ	ಞ್ಜಿ	ಹಡ್ಡಿ
ಌ	+	ಌ	=	ಋ	ಋಞಿ	ಋಜಿ	ಗದ್ದಿ

ನಿಯಮ :—ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಗೀಟಿಲ್ಲದ ವ್ಯಂಜನಾಕ್ಷರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅದೇ ತರಹದ ವ್ಯಂಜನವನ್ನು ಸೇರಿಸುವಾಗ ಮೊದಲನೆಯದರ ಕೆಳಗೆ ಎರಡನೆಯದನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕು.

ಋ	+	ಋ	=	ೠ	ಋಋ	ಋಋ	ಪದ್ಮ
ೠ	+	ೠ	=	ೡ	ೠೠ	ೠೠ	ಖಡ್ಗ

ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ವ್ಯಂಜನದ ಕೆಳಗೆ () ಈ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗಿರುವ ಎರಡನೆಯ ವ್ಯಂಜನವನ್ನು ಅದರ ಮುಂದೆ ಬರೆಯಬೇಕು.

ಮೂರನೆಯ ಕ್ರಮ :—ಅರ್ಕಾವತ್ತು

ರ	+	ಋ	=	ೠ	ರಋ	ಋಋ	ಧರ್ಮ
ರ	+	ೠ	=	ೡ	ರೠ	ೠೠ	ಸರ್ಗ
ರ	+	ೡ	=	ೢ	ರೡ	ೡೡ	ಪಾರ್ವತಿ
ರ	+	ೢ	=	ೣ	ರೢ	ೢೢ	ಸರ್ಪ

ರ ಕಾರವು (ರೇಫವು) ಒತ್ತಕ್ಷರದ ಮೊದಲನೆಯ ಅಕ್ಷರವಾಗಿದ್ದರೆ ಎರಡನೆಯ ಅಕ್ಷರದ ಮೇಲೆ (°) ಈ ರೀತಿಯ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅರ್ಕಾವತ್ತು (F) ಎಂದು ಕರೆಯುವ ವಾಡಿಕೆ.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕ್ರಮ :—‘ರ’ ಮತ್ತು.

ಕ	+	ರ	=	ಕ್ರ	ಕರ	ಕ್ರಮ
ಪ	+	ರ	=	ಪ್ರ	ಪರ	ಪ್ರಜಾ
ಗ	+	ರ	=	ಗ್ರ	ಗರ	ಗ್ರಾ
ಢ	+	ರ	=	ಢ್ರ	ಢರ	ಢಿಧ್ರಾ

ನಿಯಮ :-ರ ಕಾರವು (ರೇಫವು) ಒತ್ತಕ್ಷರದ ಎರಡನೆಯ ಅಕ್ಷರ ವಾಗಿದ್ದರೆ ಮೊದಲನೆಯದರ ಕೆಳಗೆ (/) ಈ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಬರೆಯ ಬೇಕು.

ಠ + ರ = ಠ್ರ ಥ್ರಾ ಟ್ರಾಮ್

ಠ + ರ = ಠ್ರ ಡ್ರಾ ಡ್ರಾಮಾ

ಠ, ಠ, ಠ, ಠ ಈ ಅಕ್ಷರಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ 'ರ' ಒತ್ತನ್ನು ಸೇರಿಸುವಾಗ ಅವುಗಳ ಕೆಳಗೆ (/) ಈ ರೀತಿಯ ಮೇಲೊಗ್ಗದ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಬರೆಯ ಬೇಕು.

ಐದನೆಯ ಕ್ರಮ :-ಯಾವ ನಿಯಮಕ್ಕೂ ಒಳಪಡದ ಒತ್ತಕ್ಷರ ಗಳು.

ಕ + ತ = ಕ್ತ ರಕ್ತ ರಕ್ತ

ಕ + ಷ = ಕ್ಷ ಮೋಕ್ಷ ಮೋಕ್ಷ

ಜ + ಙ = ಜ್ಞ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞಾನ್

ತ + ತ = ತ್ತ ವಿದ್ವಿತ್ ವಿದ್ವಿತ್

ತ + ರ = ತ್ರ ಮಿತ್ರ ಮಿತ್ರ

ದ + ಖ = ದ್ಧ ಭುದ್ಧಿ ಭುದ್ಧಿ

ಶ + ರ = ಶ್ರ ಶ್ರಮ ಶ್ರಮ

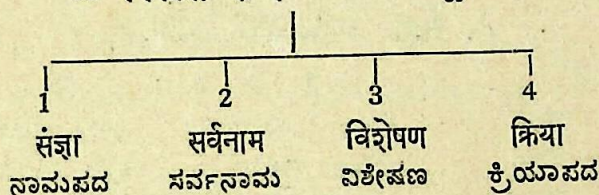
ದ + ಯ = ದ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ವಿದ್ಯಾ

ನಿಯಮ :-ಇಂತಹ ಕೆಲವು ಒತ್ತಕ್ಷರಗಳು ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಅವು ಒಂದು ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಆ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನೇ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

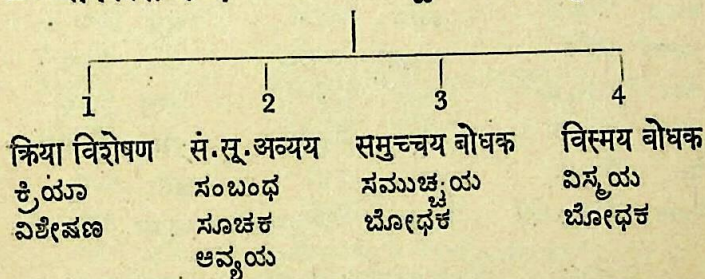
4. શબ્દોં કા વર્ગીકરણ ಶಬ્દಗಲ ಬಗೆಗಲು

ಶಬ્દಗಲು 2 વલ્: A વલ્કાર શબ્દગಲು, B અવલ્કાર શબ્દગಲು.

A. વલ્કારી શબ્દ વલ્કાર શબ્દગಲು



B. અવલ્કારી શબ્દ અવલ્કાર શબ્દગલુ (અવ્યયગલુ)



હલંદલે ઢાલેય શબ્દગલનુ વાક્યગલલ્લે પ્રયોગલસુવાગ અવુ હોંદુવ રોપસરલવર્તનય દૃષ્ટલયલંદ મુખ્યવાગલ વરલુ ગુંપુગલગલ વલંગલડલસલહલદુ. A. વલ્કાર શબ્દગલુ B. અવલ્કાર શબ્દગલુ (અવ્યયગલુ).

સૂચના :—વલ્કાર શબ્દગલુ લલંગ, વલ્જન, વલ્લ્લક્રલ, કાલ, મલત્તુ પ્રયોગલ મોલદલાલ લક્ષણગલલંદ તન્મુ રોપલદ બલદલાલવલ્લે ગલગલનુ હોંદુલત્તલવે. અવલ્કાર શબ્દગલુ (અવ્યયગલુ) કુ યોલવ રોપ બલદલાલવલ્લેગલગલનુ હોંલંદલે ળલ્લ રોપલદલ્લલયે વાક્યગલલ્લે પ્રયોગલસલ્લુલ્લત્તલવે.

4. विकारी शब्द विकारी शब्दಗಳು

1. संज्ञा नामಪದ NOUN

1	2	3
घर मನೆ	मोहन मोಹನ	आनंद ಆನಂದ
फल ಹಣ್ಣು	ललिता ಲಲಿತಾ	संतोष ಸಂತೋಷ
फूल ಹೂವು	रमेश ರಮೇಶ	दुःख ದುಃಖ
किताब ಪುಸ್ತಕ	लीला ಲೀಲಾ	झूठ ಸುಳ್ಳು
कलम ಲೇಖಣಿ	सतीश ಸತೀಶ	सच ನಿಜ
चरखा ಚರಕ	गायत्री ಗಾಯತ್ರೀ	पाप ಪಾಪ
झंडा ಬಾವುಟ	गणेश ಗಣೇಶ	पुण्य ಪುಣ್ಯ
लडका ಹುಡುಗ	मैसूर ಮೈಸೂರು	प्रेम ಪ್ರೇಮ
मेज ಮೇಜು	गंगा ಗಂಗೆ	बुद्धि ಬುದ್ಧಿ
दवात ಮಸಿಕುಡಿಕೆ	हिमालय ಹಿಮಾಲಯ	समझ ತಿಳಿವಳಿಕೆ

ನಿಯಮ :—ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಸ್ತು ಅಥವಾ ಪದಾರ್ಥ, ಮನುಷ್ಯ, ಸ್ಥಳ ಇಲ್ಲವೆ ಧರ್ಮದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಪದಗಳಿಗೆ ನಾಮಪದ (ಸಂಜ್ಞಾ) ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಮೇಲೆ 3 ಸಾಲು ಪದಗಳಿವೆ.

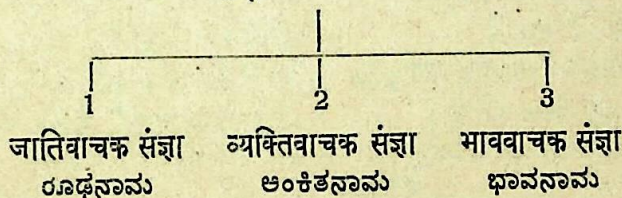
1ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಪದಗಳು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ರೂಢಿಯಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ವಸ್ತುಗಳು ಇಲ್ಲವೆ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಜಾತಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪದಗಳು ರೂಢನಾಮಗಳು (ಜಾತಿವಾಚಕ ಸಂಜ್ಞಾ) ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

2ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಪದಗಳು ಯಾವನಾದರೂ ಒಬ್ಬ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನೋ, ಪ್ರದೇಶವನ್ನೋ ಗುರುತಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರವರ

ಇಷ್ಟಾನುಸಾರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಂತಹ ಪದಗಳು ಅಂಕಿತ ನಾಮಗಳು (ವ್ಯಕ್ತಿವಾಚಕ ಸಂಜ್ಞಾ) ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ತನೆಯ ಸಾಲಿನ ಪದಗಳು ಯಾವನಾದರೂ ಗೊತ್ತಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೇ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸದೆ ಆಯಾ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿರುವ ಭಾವ ಅಥವಾ ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಆದಕಾರಣ ಅಂತಹ ಪದಗಳು ಭಾವನಾಮಗಳು (ಭಾವನಾಮ).

ಸಂಜ್ಞಾ ನಾಮಪದ



ಅಭ್ಯಾಸ

ಕೆಳಗೆ ಬರೆದಿರುವ ರೂಢನಾಮಗಳ (ಜಾತಿವಾಚಕ ಸಂಜ್ಞಾ) ಎದುರು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಜಾತಿಗಳ ಅಂಕಿತನಾಮ (ವ್ಯಕ್ತಿವಾಚಕ) ಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ. ಹೇಗೆಂದರೆ : - ಲಡಕಾ - ಮೋಹನ, ಲಡಕಿ - ಲಲಿತಾ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಜಾತಿವಾಚಕ	ವ್ಯಕ್ತಿವಾಚಕ	ಜಾತಿವಾಚಕ	ವ್ಯಕ್ತಿವಾಚಕ
ಲಡಕಾ	_____	ಪಹಾಡ	_____
ಲಡಕಿ	_____	ಭಾಷಾ	_____
ನಗರ	_____	ಸಾಗರ	_____
ದೇಶ	_____	ಪುಸ್ತಕ	_____
ನದಿ	_____	ರಾಜಾ	_____

ಲಿಂಗ ನಾಮಪದಗಳ ಲಿಂಗ

ನಾಮಪದಗಳಿಗೆ ಲಿಂಗ, ವಚನ, ವಿಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ೩ ಲಕ್ಷಣಗಳುಂಟು.

ಪ್ರಾಣಿವಾಚಕ ನಾಮಪದ ಶಬ್ದಗಳು

A ಪುಲ್ಲಿಂಗ

ಲಡಕಾ खेलता है ।
ಹುಡುಗನು ಆಡುತ್ತಾನೆ.

आदमी आता है ।
ಮನುಷ್ಯನು ಬರುತ್ತಾನೆ.

धोवी धो रहा है ।
ಅಗಸನು ಒಗೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ.

पिताजी लिख रहे हैं ।
ತಂದೆಯವರು ಬರೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

भाई आया ।
ಸಹೋದರನು ಬಂದನು.

अध्यापक आये ।
ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಬಂದರು.

बैल जोतता है ।
ಎತ್ತು ಉಳುತ್ತದೆ.

घोडा दौड़ेगा ।
ಗಂಡು ಕುದುರೆಯು ಓಡುವುದು.

कुत्ता आयेगा ।
ಗಂಡು ನಾಯಿಯು ಬರುವುದು.

मोर दौड़ेगा ।
ಗಂಡು ನವಿಲು ಓಡುವುದು.

B ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ

लडकी खेलती है ।
ಹುಡುಗಿಯು ಆಡುತ್ತಾಳೆ.

औरत आती है ।
ಹೆಂಗಸು ಬರುತ್ತಾಳೆ.

धोबिन धो रही है ।
ಅಗಸಗಿತ್ತಿಯು ಒಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

माताजी लिख रही हैं ।
ತಾಯಿಯವರು ಬರೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

बहिन आयी ।
ಸಹೋದರಿಯು ಬಂದಳು.

अध्यापिका आयीं ।
ಅಧ್ಯಾಪಿಕೆಯವರು ಬಂದರು.

गाय जोतती है ।
ಹಸು ಉಳುತ್ತದೆ.

घोड़ी दौड़ेगी !
ಹೆಣ್ಣು ಕುದುರೆಯು ಓಡುವುದು.

कुत्ती आयेगी ।
ಹೆಣ್ಣು ನಾಯಿಯು ಬರುವುದು.

मोरनी नाचेगी ।
ಹೆಣ್ಣು ನವಿಲು ಕುಣಿಯುವುದು.

ನಾಮಪದ ಶಬ್ದಗಳ ಯಾವ ರೂಪಗಳಿಂದ ಪುರುಷಜಾತಿ ಅಥವಾ ಸ್ತ್ರೀ ಜಾತಿಯ ಜ್ಞಾನವು ಉಂಟಾಗುವುದೋ ಅಂತಹ ರೂಪಕ್ಕೆ ಲಿಂಗ ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಾಮಪದ ಶಬ್ದಗಳು ಪುಲ್ಲಿಂಗ, ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಎಂದು 2 ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗವಾಗಿವೆ. ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಮೇಲಿನ A ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ದಪ್ಪಕ್ಷರದಲ್ಲಿರುವ ನಾಮಪದಗಳ ಶಬ್ದಗಳು ಗಂಡಸರ ಮತ್ತು ಗಂಡುಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಶಬ್ದಗಳು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಶಬ್ದಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ಮೇಲಿನ B ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ದಪ್ಪಕ್ಷರದಲ್ಲಿರುವ ನಾಮಪದ ಶಬ್ದಗಳು ಹೆಂಗಸರ ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣುಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಶಬ್ದಗಳು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಶಬ್ದಗಳು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿವಾಚಕ ನಾಮಪದ ಶಬ್ದಗಳ ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭ.

ಅಪ್ರಾಣಿವಾಚಕ ನಾಮಪದ ಶಬ್ದಗಳು

A ಪುಲ್ಲಿಂಗ

मैदान में पेड़ रहता है ।
ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಮರವಿದೆ.

पेड़ पर फल लगता है ।
ಮರದ ಮೇಲೆ ಹಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತದೆ.

दरवाजा खुलता है ।
ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುತ್ತದೆ.

कमरा बंद हुआ ।
ಕೊಠಡಿಯು ಮುಚ್ಚಿತು.

B ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ

अलमारी में किताब रहती है ।
ಬೀರುವಿನಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕವಿದೆ.

वहाँ साइकिल रहती है ।
ಅಲ್ಲಿ ಸೈಕಲ್ ಇರುತ್ತದೆ.

पेटी में डिविया रहती है ।
ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಡಬ್ಬವಿದೆ.

पाठशाला बंद हुई ।
ಶಾಲೆಯು ಮುಚ್ಚಿತು.

A ಪುಲ್ಲಿಂಗ

आज पानी बरसता है ।
 ಈ ದಿನ ಮಳೆಯು ಸುರಿಸುತ್ತದೆ.
 दूध से दही बनता है ।
 ಹಾಲಿನಿಂದ ಮೊಸರು ಆಗುತ್ತದೆ.

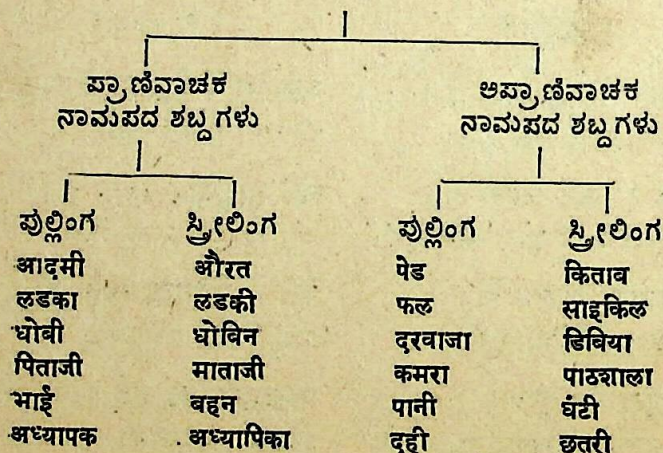
B ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ

घंटी बजती है ।
 ಗಂಟೆಯು ಹೊಡೆಯುತ್ತದೆ.
 मेज पर छतरी रहती है ।
 ಮೇಜುವಿನ ಮೇಲೆ ಛತ್ರಿ ಇದೆ.

ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ A ಮತ್ತು B ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿನ ದಪ್ಪಕ್ಷರ ದಲ್ಲಿರುವ ಪದಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಪ್ರಾಣಿವಾಚಕ ನಾಮಪದ ಶಬ್ದಗಳು. ಕನ್ನಡದ ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಪುಂಸಕ ಲಿಂಗ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಶಬ್ದಗಳು. ಅದರ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯ ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ನಪುಂಸಕ ಲಿಂಗ ಜಾತಿಯು ಇಲ್ಲದಿರುವ ಕಾರಣ ಮೇಲಿನ A ಸಾಲಿನ ಅಪ್ರಾಣಿವಾಚಕ ಶಬ್ದಗಳು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವುಗಳಾಗಿಯೂ B ಸಾಲಿನ ಅಪ್ರಾಣಿವಾಚಕ ಶಬ್ದಗಳು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವುಗಳಾಗಿಯೂ ಆಗಿವೆ.

ಈ ಮೇಲಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ಬರೆದಿದೆ.

ನಾಮಪದಗಳ ಲಿಂಗ



ಲಿಂಗ ನಿರ್ಣಯ

(ಅಪ್ರಾಣಿವಾಚಕ ಶಬ್ದಗಳು ಮಾತ್ರ)

ಅಪ್ರಾಣಿವಾಚಕ ನಾಮಪದ ಶಬ್ದಗಳ (ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿನ ನಪುಂಸಕ ಲಿಂಗ ಶಬ್ದಗಳು) ಲಿಂಗ ನಿರ್ಣಯವು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ. ಆದಕಾರಣ ಅಂತಹ ಅಪ್ರಾಣಿವಾಚಕ ಶಬ್ದಗಳ ಲಿಂಗನಿರ್ಣಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ಸ್ಥೂಲ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

1

2

भारत बड़ा देश है ।

ಭಾರತವು ದೊಡ್ಡ ದೇಶ.

यहाँ ठंडा पानी है ।

ಇಲ್ಲಿ ತಣ್ಣೀರು ಇದೆ.

यह सीता का कमरा है ।

ಇದು ಸೀತೆಯ ಕೊಠಡಿ.

मेज पर उसका कपड़ा है ।

ಮೇಜುವಿನ ಮೇಲೆ ಅವನ ಬಟ್ಟೆ ಇದೆ.

क्या यह तुम्हारा घर है ?

ಇದು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯೋ ?

मैदान में एक पेड़ रहता है ।

ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮರವಿದೆ.

पूरब में सूरज निकला ।

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ಹುಟ್ಟಿದನು.

आज हवाई-जहाज यहाँ आयेगा।

ಈದಿನ ವಿಮಾನವು ಇಲ್ಲಿ ಬರುವುದು.

गंगा बड़ी नदी है ।

ಗಂಗಾ ನದಿಯು ದೊಡ್ಡ ನದಿ.

वहाँ ठंडी काफी है ।

ಅಲ್ಲಿ ತಣ್ಣನೆಯ ಕಾಫಿ ಇದೆ.

वह राम की किताब है ।

ಅದು ರಾಮನ ಪುಸ್ತಕ.

बेंच पर उसकी कलम है ।

ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಅವನ ಲೇಖಣಿ ಇದೆ.

क्या वह तुम्हारी पुस्तक है ?

ಅದು ನಿಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕವೋ ?

संदूक में पुस्तक रहती है ।

ಸೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕವಿದೆ.

गाड़ी स्टेशन में ठहरी ।

ಗಾಡಿಯು ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತು.

साइकिल कल यहाँ आयेगी ।

ಸೈಕಲ್ ನಾಳೆ ಇಲ್ಲಿ ಬರುವುದು.

ಮೇಲಿನ 1 ಮತ್ತು 2ನೆಯ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ದಪ್ಪಕ್ಷರದಲ್ಲಿರುವ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಅಪ್ರಾಣವಾಚಕ ನಾಮಪದಗಳ ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಬಹುದು.

ಎರಡೂ ಗುಂಪಿನ ಮೊದಲನೇ 2 ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ದಪ್ಪ ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿರುವ ವಿಶೇಷಣಗಳೂ, ಮುಂದಿನ 3 ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿನ ದಪ್ಪಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಷಷ್ಠಿವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಾದ ಕಾ, ಕೀ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳೂ ಮತ್ತು ಉಳಿದ 3 ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ದಪ್ಪಕ್ಷರದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರಿಯಾರೂಪಗಳೂ ಆಯಾ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಪ್ರಾಣವಾಚಕ ನಾಮಪದಗಳ ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತವೆ. (ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳು ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ವಿವರಣೆ ನೀಡಬಹುದು.)

ಈ ಕೆಳಗೆ ಬರೆದಿರುವ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸ್ಥೂಲ ನಿಯಮಗಳು ಅಪ್ರಾಣವಾಚಕ ಶಬ್ದಗಳ ಲಿಂಗ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಬಲ್ಲವು.

ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಶಬ್ದಗಳು

1) ಆ ಕಾರಾಂತ ಆ ಕಾರಾಂತ ಅಪ್ರಾಣವಾಚಕ ಹಿಂದೀ ಶಬ್ದಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಶಬ್ದಗಳಾಗಿವೆ.

ಉದಾ :—ದೇಶ, ಪೆತ, ಕೂಲ, ಫಲ, ಕಪಟಾ, ರುಪಾ, ಡುಕಟಾ, ಲೊಟಾ, ಅಂಡಾ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಅಪವಾದಗಳು :—ಕೆಂಟ, ಬಾತ, ಯಾದ, ರಾಹ, ದವಾ, ಹವಾ, ಸಜಾ ಇತ್ಯಾದಿ.

2) ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಆವ, ಆವಾ, ತ್ವ, ಪನ, ಪಾ ಇತ್ಯಾದಿ ಭಾವವಾಚಕ ನಾಮಪದಗಳು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಶಬ್ದಗಳಾಗಿವೆ.

ಉದಾ :—ಚಡಾವ, ಮನುಷ್ಯತ್ವ, ಬಚಪನ, ಬ್ರಹ್ಮಾಪಾ, ಚಡಾವಾ ಇತ್ಯಾದಿ.

3) ಪರ್ವತಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಪುಲ್ಲಿಂಗದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ.

ಉದಾ :—ಹಿಮಾಲಯ, ವಿಂಧ್ಯಾಚಲ, ಚಾಂಢಿ ಇತ್ಯಾದಿ.

4) ವಾರಗಳ ಹೆಸರುಗಳು, ಮಾಸಗಳ ಹೆಸರುಗಳು, ಗ್ರಹ ಮತ್ತು ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಪುಲ್ಲಿಂಗದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ.

ಉದಾ :—ಶನಿವಾರ, ಇತವಾರ, ಶೈವ, ಸಾವನ, ಸೂರ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಶಬ್ದಗಳು

1) ಇ ಕಾರಾಂತ ಅಪ್ರಾಣವಾಚಕ ನಾಮಪದಗಳು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಉದಾ:—ಔಷಿ, ರೊಡಿ, ನದಿ, ಏತರಿ, ಕುರಸಿ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಅಪವಾದಗಳು:—ಪಾನಿ, ಮೊತಿ, ದಹಿ, ಜಿ, ಛಿ ಇತ್ಯಾದಿ.

2) ಆ ಕಾರಾಂತ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಉದಾ:—ಮಾಲಾ, ಆಶಾ, ಕೃಪಾ, ಸಮಾ, ಪರೀಕ್ಷಾ ಇತ್ಯಾದಿ.

3) ಇ ಕಾರಾಂತ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಉದಾ:—ಠಿ, ಹಾನಿ, ಭಕ್ತಿ, ನೀತಿ, ರೀತಿ, ಜಾತಿ ಇತ್ಯಾದಿ.

4) ಇಯಾ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ ಮತ್ತು ಕಿರಿಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಲಘುವಾಚಕ ಶಬ್ದಗಳು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಉದಾ:—ಚಿಡಿಯಾ, ಡಿವಿಯಾ ಗುಡಿಯಾ ಇತ್ಯಾದಿ.

5) ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಆಙ್, ತ, ತಾ, ಇಶ, ಏಡ ಮತ್ತು ಹಡ ವುಳ್ಳ ಭಾವವಾಚಕ ನಾಮಪದಗಳು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ.

ಉದಾ:—ಲೆವಾಙ್, ಬಚತ, ಪಶ್ಚತಾ, ಗುಜಾಙ್, ದಿಖಾವಡ ಇತ್ಯಾದಿ.

6) ನದಿಗಳ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ.

ಉದಾ:—ಗಂಗಾ, ಕಾವೇರಿ, ಹಿಂದಿ, ಕನ್ನಡ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಲಿಂಗ ಪರಿವರ್ತನೆ

(ಪ್ರಾಣವಾಚಕ ಶಬ್ದಗಳು ಮಾತ್ರ)

ಆ ಪ್ರತ್ಯಯ

ಪುಲ್ಲಿಂಗ	ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ	ಪುಲ್ಲಿಂಗ	ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ
ಆಚಾರ್ಯ	ಆಚಾರ್ಯಾ	ಪ್ರಿಯ	ಪ್ರಿಯಾ
ಆಚಾರ್ಯ	ಆಚಾರ್ಯಳು	ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರ	ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರಳು
ಶಾಲ	ಶಾಲಾ	ಬಾಲಕ	ಬಾಲಿಕಾ
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ	ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ	ಬಾಲಕ	ಬಾಲಕಿ

ಪುಲ್ಲಿಂಗ	ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ	ಪುಲ್ಲಿಂಗ	ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ
ಬಾಲ	ಬಾಲಾ	ಅಧ್ಯಕ್ಷ	ಅಧ್ಯಕ್ಷಾ
ಬಾಲ	ಬಾಲೆ	ಅಧ್ಯಕ್ಷ	ಅಧ್ಯಕ್ಷಳು
ಸದಸ್ಯ	ಸದಸ್ಯಾ	ನಾಯಕ	ನಾಯಿಕಾ
ಸದಸ್ಯ	ಸದಸ್ಯಳು	ನಾಯಕ	ನಾಯಕಿ
ಸುತ	ಸುತಾ	ಸಾಹಿಬ	ಸಾಹಿಬಾ
ಮಗ	ಮಗಳು	ಸಾಹೇಬ	ಸಾಹೇಬಳು

೩ ಪ್ರತ್ಯಯ

ಪುಲ್ಲಿಂಗ	ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ	ಪುಲ್ಲಿಂಗ	ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ
ಲಡಕಾ	ಲಡಕೀ	ಛೋಡಾ	ಛೋಡಿ
ಹುಡುಗ	ಹುಡುಗಿ	ಗಂಡುಕುದುರೆ	ಹೆಣ್ಣು ಕುದುರೆ
ದೇವ	ದೇವಿ	ಬೆಡಾ	ಬೆಡಿ
ದೇವ	ದೇವಿ	ಮಗ	ಮಗಳು
ಬಂದರ	ಬಂದರಿ	ಚಾಚಾ	ಚಾಚಿ
ಗಂಡುಕಪಿ	ಹೆಣ್ಣು ಕಪಿ	ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ	ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ
ಮೆಡಕ	ಮೆಡಕಿ	ಗಧಾ	ಗಾಧಿ
ಗಂಡುಕಪ್ಪೆ	ಹೆಣ್ಣು ಕಪ್ಪೆ	ಗಂಡುಕತ್ತೆ	ಹೆಣ್ಣು ಕತ್ತೆ
ಪುಬ	ಪುಬ್ಬಿ	ಕುತ್ತಾ	ಕುತ್ತಿ
ಮಗ	ಮಗಳು	ಗಂಡುನಾಯಿ	ಹೆಣ್ಣು ನಾಯಿ

೩ನ ಪ್ರತ್ಯಯ

ಪುಲ್ಲಿಂಗ	ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ	ಪುಲ್ಲಿಂಗ	ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ
ಖೋಬಿ	ಖೋಬಿನ	ತೆಲಿ	ತೆಲಿನ
ಅಗಸ	ಅಗಸಗಿತ್ತಿ	ಎಣ್ಣೆ ಯವನು	ಎಣ್ಣೆ ಯವಳು
ನಾಹಿ	ನಾಹಿನ	ಮಾಲಿ	ಮಾಲಿನ
ನಾಯಿಂದ	ನಾಯಿಂದಳು	ತೋಟಗಾರ	ತೋಟಗಾರಳು

ಪುಲ್ಲಿಂಗ	ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ	ಪುಲ್ಲಿಂಗ	ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ
ಬ್ರೂಹ್ಮಾ	ಬ್ರೂಹ್ಮಿನಿ	ಬಾಘ	ಬಾಘಿನಿ
ನೆಯ್ಗೆಯವನು	ನೆಯ್ಗೆಯವಳು	ಗಂಡುಹುಲಿ	ಹೆಣ್ಣು ಹುಲಿ
ಪಂಡಿತ	ಪಂಡಿತಾಙ್ಗ	ಬನಿಯಾ	ಬನಿಯಾಙ್ಗ
ಪಂಡಿತ	ಪಂಡಿತಳು	ವ್ಯಾಪಾರಿ	ಹೆಂಗಸುವ್ಯಾಪಾರಿ

ನಿ ಮತ್ತು ಆನಿ ಪ್ರತ್ಯಯ

ಪುಲ್ಲಿಂಗ	ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ	ಪುಲ್ಲಿಂಗ	ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ
ಶೇರ	ಶೇರನಿ	ಸೇಠ	ಸೇಠಾನಿ
ಗಂಡುಸಿಂಹ	ಹೆಣ್ಣು ಸಿಂಹ	ಸೇಠಿ	ಸೇಠಿಯಹೆಂಗಸು
ಮೋರ	ಮೋರನಿ	ಸಿಯಾರ	ಸಿಯಾರಾನಿ
ಗಂಡುನವಿಲು	ಹೆಣ್ಣು ನವಿಲು	ಗಂಡುನರಿ	ಹೆಣ್ಣು ನರಿ

ಮೇಲಿನ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿರುವಂತೆ ಪ್ರಾಣಿವಾಚಕ ಪುಲ್ಲಿಂಗ ನಾಮಪದ ಶಬ್ದಗಳ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ, ಔ, ಇನ್, ನಿ ಮತ್ತು ಆನಿ ಮೊದಲಾದ ಸ್ತ್ರೀವಾಚಕ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಶಬ್ದಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಪುಲ್ಲಿಂಗ	ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ	ಪುಲ್ಲಿಂಗ	ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ
ಬೈಲ	ಗಾಯ	ರಾಜಾ	ರಾನಿ
ಎತ್ತು	ಹಸು	ರಾಜ	ರಾಣಿ
ಕರ	ಕಳ್ಳ	ಪತಿ	ಪತ್ನಿ
ಗಂಡು	ಹೆಣ್ಣು	ಪತಿ	ಹೆಂಡತಿ
ಬಾಪ	ಮಾ	ಮಾಙ್ಗ	ಮಹನ
ತಂದೆ	ತಾಯಿ	ಸಹೋದರ	ಸಹೋದರಿ
ಪುರುಷ	ಸ್ತ್ರೀ	ಪಿತಾ	ಮಾತಾ
ಪುರುಷ	ಸ್ತ್ರೀ	ತಂದೆ	ತಾಯಿ
ಆದಮಿ	ಔರತ	ನರ	ಮಾಧಾ
ಮನುಷ್ಯ	ಹೆಂಗಸು	ಗಂಡು	ಹೆಣ್ಣು

ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿವಾಚಕ ಪುಲ್ಲಿಂಗ ನಾಮಪದಗಳು ಸ್ತ್ರೀವಾಚಕ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಸೇರದೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದಗಳೇ ಆಗಿ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ವಚನ ನಾಮಪದಗಳ ವಚನ

ಏಕವಚನ

1

ಲಡಕಾ ಲಿಖತಾ ಹೈ ।
ಹುಡುಗನು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಲಡಕಿ खेलती है ।
ಹುಡುಗಿಯು ಆಡುತ್ತಾಳೆ.

इस मेज पर एक किताब है । उस मेज पर चार किताबें हैं ।
ಈ ಮೇಜುವಿನಮೇಲೆ 1 ಪುಸ್ತಕವಿದೆ. ಆ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ 4 ಪುಸ್ತಕಗಳಿವೆ.

यहाँ एक मेज है ।
ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೇಜುವಿದೆ.

इस टोकरी में एक फल है ।
ಈ ಮಕ್ಕರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಣ್ಣಿದೆ.

बेंच पर एक गिलास है ।
ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಲೋಟವಿದೆ.

गाँव में एक पाठशाला है ।
ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಠಶಾಲೆ ಇದೆ.

इस पेड़ पर एक चिड़िया है । उस पेड़ पर कई चिड़ियाँ हैं ।
ಈ ಮರದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹಕ್ಕಿ ಇದೆ. ಆ ಮರದಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಹಕ್ಕಿಗಳಿವೆ.

यहाँ एक आदमी है ।
ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿದ್ದಾನೆ.

इस कमरे में एक कुर्सी है । उस कमरे में तीन कुर्शियाँ हैं ।
ಈ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿ ಇದೆ. ಆ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ 3 ಕುರ್ಚಿಗಳಿವೆ.

ಬಹುವಚನ

2

लड़के लिखते हैं ।
ಹುಡುಗರು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ.

लड़कियाँ खेलती हैं ।
ಹುಡುಗಿಯರು ಆಡುತ್ತಾರೆ.

उस मेज पर चार किताबें हैं ।
ಅಲ್ಲಿ 3 ಮೇಜುಗಳಿವೆ.

वहाँ तीन मेजें हैं ।
ಅಲ್ಲಿ 3 ಮೇಜುಗಳಿವೆ.

उस टोकरी में चार फल हैं ।
ಆ ಮಕ್ಕರಿಯಲ್ಲಿ 4 ಹಣ್ಣುಗಳಿವೆ.

बेंच पर दो गिलास हैं ।
ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ 2 ಲೋಟಗಳಿವೆ.

शहर में कई पाठशालाएँ हैं ।
ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿವೆ.

उस पेड़ पर कई चिड़ियाँ हैं ।
ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮನುಷ್ಯರಿದ್ದಾರೆ.

वहाँ दो आदमी हैं ।
ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮನುಷ್ಯರಿದ್ದಾರೆ.

ಒಂದು ನಾನುಪದದ ರೂಪವು ಒಂದೇ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯ ಅಥವಾ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಹೆಸರನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೇ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ನಾನುಪದ ಶಬ್ದಗಳ ಯಾವ ರೂಪಗಳಿಂದ ಆಯಾ ವಸ್ತುಗಳ ಇಲ್ಲವೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಂತಹ ರೂಪಗಳಿಗೆ ವಚನ ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 2 ವಚನಗಳಿವೆ: 1 ಏಕವಚನ. 2 ಬಹುವಚನ.

ಮೇಲಿನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ 1ನೇ ಗುಂಪಿನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದಪ್ಪಕ್ಷರದಲ್ಲಿರುವ ನಾನುಪದದ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಒಂದೇ ವಸ್ತುವಿನ ಇಲ್ಲವೇ ಮನುಷ್ಯನ ಹೆಸರನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಆದ ಕಾರಣ ಅವು ಏಕವಚನ ಪದಗಳು. 2ನೇ ಗುಂಪಿನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದಪ್ಪಕ್ಷರದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಬ್ದವೂ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಇಲ್ಲವೇ ಮನುಷ್ಯರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಆದಕಾರಣ ಅವು ಬಹುವಚನ ಪದಗಳು.

ವಚನ ಬದಲಾವಣೆ

ಪುಲ್ಲಿಂಗ ನಾನುಪದ ಶಬ್ದಗಳು

ಏಕವಚನ	ಬಹುವಚನ	ಏಕವಚನ	ಬಹುವಚನ
ಠಡಕಾ	ಠಡಕೆ	಼ಱಾ	಼ಱೆ
ಕಪಡಾ	ಕಪಡೆ	ಬಠಡಾ	ಬಠಡೆ
ಝಪಾ	ಝಪೆ	ಅಠಾ	ಅಠೆ
ಕಮರಾ	ಕಮರೆ	ಮಹೀನಾ	ಮಹೀನೆ

ಮೇಲಿನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಾ ಕಾರಾಂತ ಪುಲ್ಲಿಂಗ ನಾನುಪದ ಶಬ್ದಗಳು ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಣ ಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆ.

ಘರ	ಘರ	ಕವಿ	ಕವಿ
ಫಲ	ಫಲ	ಮುನಿ	ಮುನಿ
ಫೂಲ	ಫೂಲ	ಆದಮಿ	ಆದಮಿ
ಪೆಡ	ಪೆಡ	ಛಾಡ್	ಛಾಡ್

ಮೇಲಿನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಆ ಕಾರಾಂತ, ಇ ಕಾರಾಂತ, ಀ ಕಾರಾಂತ ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಏಕವಚನ ಶಬ್ದಗಳು. ಏಕವಚನ, ಬಹುವಚನ ಗಳೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ.

ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ನಾಮಪದ ಶಬ್ದಗಳು

ಏಕವಚನ	ಬಹುವಚನ	ಏಕವಚನ	ಬಹುವಚನ
ಕಿತ್ತಾಬ	ಕಿತ್ತಾವೆ	ಪಾಠಶಾಲಾ	ಪಾಠಶಾಲಾಁ
ಮೇಜ	ಮೇಜೆ	ಸೇವಾ	ಸೇವಾಁ
ಪುಸ್ತಕ	ಪುಸ್ತಕೆ	ಋತು	ಋತುಁ
ತಸ್ವೀರ	ತಸ್ವೀರೆ	ವಸ್ತು	ವಸ್ತುಁ
ದವಾತ	ದವಾತೆ	ಬಹ್	ಬಹುಁ
ಬೆಂಚ	ಬೆಂಚೆ	ಗೌ	ಗೌಁ

ಮೇಲಿನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವಂತೆ ಆ ಕಾರಾಂತ. ಆ ಕಾರಾಂತ, ಇ ಕಾರಾಂತ, ಀ ಕಾರಾಂತ ಮತ್ತು ಌ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಏಕವಚನ ಪದಗಳು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಳ್ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬಹುವಚನಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಬುದಿಯಾ	ಬುದಿಯಾಁ	ಗುಡಿಯಾ	ಗುಡಿಯಾಁ
ಚಿಡಿಯಾ	ಚಿಡಿಯಾಁ	ಡಿಬಿಯಾ	ಡಿಬಿಯಾಁ

ಏ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಏಕವಚನ ನಾಮಪದಗಳು ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಚಂದ್ರಾಕೃತಿ (ೞ) ಬಿಂದುವು ಸೇರಿ ಬಹುವಚನ ಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

जाति	जातियाँ	टीपी	टोपियाँ
नीति	नीतियाँ	बेटी	बेटियाँ

ಇ ಕಾರಾಂತ ಮತ್ತು ಿ ಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ನಾಮಪದಗಳಿಗೆ ಯ್ ಸೇರಿದರೆ ಬಹುವಚನಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಆಗ ಿ ಕಾರವು ಿ ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

कारक चिह्न नामपदಗಳ ವಿಭಕ್ತಿ प्रत्ययಗಳು

1. मोहन ने पाठ पढ़ा ।
ಮೋಹನನು ಪಾಠವನ್ನು ಓದಿದನು.
2. तू म राम को बुलाओ ।
ನೀನು ರಾಮನನ್ನು ಕರೆ.
3. हम कलम से लिखते हैं ।
ನಾವು ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಬರೆಯುತ್ತೇವೆ.
4. उस नौकर को एक रुपया दो ।
ಆ ನೌಕರನಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಡು.
5. मैं भोजन के लिए घर जाऊँगा ।
ನಾನು ಊಟಕ್ಕಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವೆನು.
6. यह पुस्तक गोपाल के वास्ते है ।
ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಗೋಪಾಲನಿಗೋಸ್ಕರ ಇದೆ.
7. गंगानदी हिमालय से निकलती है ।
ಗಂಗಾನದಿಯು ಹಿಮಾಲಯದಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ.
8. राम का घर छोटा है ।
ರಾಮನ ಮನೆ ಚಿಕ್ಕದು.

9. गाय के बछड़े बड़े हैं ।
ಹಸುವಿನ ಕರುಗಳು ದೊಡ್ಡವು.
10. मोहन की पुस्तक सुन्दर है ।
ಮೋಹನನ ಪುಸ್ತಕವು ಸುಂದರವಾಗಿದೆ.
11. लडका स्कूल में है ।
ಹುಡುಗನು ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ.
12. मेज पर किताबें हैं ।
ಮೇಜುವಿನ ಮೇಲೆ ಪುಸ್ತಕಗಳಿವೆ.
13. हे भगवान, हमारी रक्षा करो ।
ಹೇ ಭಗವಾನ್, ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡು.

ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯಗಳ ನಾಮಪದದ ಜೊತೆ ದಪ್ಪಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿರುವ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಕಚಿಹ್ನೆ ಅಥವಾ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ನಾಮಪದಗಳ ಜೊತೆಗೆ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿನ ಇತರ ಪದಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಜೋಡಿಸುತ್ತವೆ.

कर्ता कारक प्रथमो विभक्ति ने लु (सकर्मक क्रियापदದ ಭೂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ)

कर्म कारक द्वितीया विभक्ति को लु

करण कारक तृतीया विभक्ति से लु

संप्रदान कारक चतुर्थी विभक्ति को, के लिये, के वास्ते गी, कै, गागी, गीएस्यर

अपादान कारक पञ्चमी विभक्ति से लु

संबंध कारक षष्ठी विभक्ति का, के, की ल, ए, र, य

अधिकरण कारक सप्तमी विभक्ति में, पर ल, मೇಲೆ

संबोधन कारक अष्टमी विभक्ति हे, ए, ऐ, ओ ಹೇ, ಓ, ಇತ್ಯಾದಿ.

ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 8 ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿವೆ.

N.B. ಪ್ರಥಮಾ ವಿಭಕ್ತಿಯು ಢಿ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಸಕರ್ಮಕ ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಕರ್ತೃಪದಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಢಿ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಆಯಾ ಪದಗಳೇ ಪ್ರಥಮಾ ವಿಭಕ್ತಿಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ.

ಸಂಜೋಧನ ವಿಭಕ್ತಿಯ ಬಳಕೆಯು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

राम का	घर में	हमको	उसको
सीता से	पुस्तक को	तुममें	मुझमें

ಕನ್ನಡದಂತೆಯೇ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ನಾಮಪದಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವನಾಮಗಳಿಗೆ ಸೇರುವಾಗ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡೇ ಬರುತ್ತವೆ.

ನಾಮಪದಗಳು ತಮ್ಮ ಏಕವಚನ, ಬಹುವಚನಗಳ ಎರಡು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವಾಗ ಕೆಲವು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಆ ರೂಪಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ:

घर + को = घर को	हाथी + में = हाथी में
पुस्तक + से = पुस्तक से	भानु + ने = भानु ने
सेवा + में = सेवा में	चिट्ठिया + से = चिट्ठिया से
माता + ने = माता ने	हथिनी + को = हथिनी को
मुनि + को = मुनि को	कुत्ती + को = कुत्ती को

ಮೇಲಿನ ಪಟ್ಟಿಯಂತೆ ಆ ಕಾರಾಂತ ಪುಲ್ಲಿಂಗ ನಾಮಪದಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಪುಲ್ಲಿಂಗ, ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಏಕವಚನ ನಾಮಪದಗಳಿಗೆ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಸೇರಿದರೆ ಆ ಪದಗಳು ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ.

लडका + से = लड़के से कमरा + में = कमरे में
कपड़ा + पर = कपड़े पर कुत्ता + को = कुत्ते को

ಈ ಮೇಲಿನ ಪಟ್ಟಿಯಂತೆ ಆ ಕಾರಾಂತ ಪುಲ್ಲಿಂಗ ನಾಮಪದಗಳ
ಏಕವಚನ ಪದಗಳ ಅಂತ್ಯವು ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಏ ಕಾರಾಂತವನ್ನು
ಪಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಏಕ	ಬಹು
ಬೈಲ ನೆ	ಬೈಲೆ ನೆ
ಲಡಕೆ ಕೊ	ಲಡಕೊ ಕೊ
ಘರ ಮೆ	ಘರೊ ಮೆ
ಟೊಪಿ ಸೆ	ಟೊಪಿಯೊ ಸೆ

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ನಾಮಪದಗಳ ಬಹುವಚನ ರೂಪಗಳಿಗೆ
ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಸೇರುವಾಗ ಔ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬರುವುವು.

का, के, की नियम

मोहन का घोड़ा	विमला का घर
ललिता का कपड़ा	सीता का गिलास
राम का कमरा	नारियल का पेड़

ಕಾ ಎಂಬ ಸ್ವಾಮೀವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಅದರ ಮುಂದಿರುವ ನಾಮ
ಪದದ ಲಿಂಗ, ವಚನಗಳ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಕಾ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಮುಂದಿರುವ ನಾಮಪದವು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಏಕವಚನ
ದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುವುದು.

नारायण के कपड़े	मोहन के कमरे में
सीता के कमरे	गोविंद के घोड़ों को

ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಮುಂದಿರುವ ನಾಮಪದವು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಬಹುವಚನ
ದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೂ ಮತ್ತು ನಾಮಪದಕ್ಕೆ ವಿಭಕ್ತಿಪ್ರತ್ಯಯವು ಸೇರಿರು
ವಾಗಲೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುವುದು.

ಸ್ಕೂಲ ಕ್ವಿ ಲಙ್ಕಿ

ರಾಮ ಕ್ವಿ ಪುಸ್ತಕೆ

ಘರ ಕ್ವಿ ಖಿಡಿಕಿಯಾ

ಶಂಕರ ಕ್ವಿ ದೂಕಾನ ಮೆ

ಮೋಹನ ಕ್ವಿ ಟೊಪಿಯೊ ಕೊ

ವಿಮಲಾ ಕ್ವಿ ಬಹನ ಸೆ

ಕ್ವಿ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಮುಂದಿರುವ ನಾಮಪದವು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿದ್ದು
ಅದು ಏಕವಚನದಲ್ಲಿರಲಿ, ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿರಲಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ವಿಭಕ್ತಿ
ಪ್ರತ್ಯಯವು ಸೇರಿರಲಿ, ಸೇರದಿರಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುವುದು.

ಸರ್ವನಾಮ ಸರ್ವನಾಮ *PRONOUN*

मोहन सबेरे उठता है ।

మోహనను బేళిగ్గి ఏళుత్తానె.

मोहन हाथ-मुँह धोता है ।

ಮೋಹನ ಕೈಮುಖತೊಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಕೈ ಮುಖತೊಳೆಯುತ್ತಾನೆ.

मोहन पाठ पढ़ता है ।

ಮೋಹನನು ಪಾಠವನ್ನು ಓದುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಪಾಠವನ್ನು ಓದುತ್ತಾನೆ.

राम यहाँ आओ ।

ರಾಮ, ಇಲ್ಲಿ ಬಾ.

राम यहाँ बैठो ।

ರಾಮ, ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೋ.

राम पाठ पढो ।

ರಾನು, ಪಾಠ ಓದು.

मोहन सबेरे उठता है ।

ಮೋಹನನು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಏಳುತ್ತಾನೆ.

वह हाथ-मुँह धोता है ।

ಅವನು ಕೈ ಮುಖತೊಳೆಯುತ್ತಾನೆ.

वह पाठ पढ़ता है ।

ಅವನು ಪಾಠವನ್ನು ಓದುತ್ತಾನೆ.

राम, यहाँ आओ ।

રામ, જલ્લી બા.

तुम यहाँ बैठो ।

ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೋ.

तुम पाठ पढो ।

ನೀನು ಪಾಠ ಓದು.

ಮೇಲಿನ 1ನೇ ಸಾಲಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೋಹನ, ರಾಮ ಎಂಬ ನಾಮಪದಗಳು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ಬಂದಿವೆ. ಆದ ಕಾರಣ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪುನರುಕ್ತಿ ಉಂಟಾಗಿ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿನ ನಿಜವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ. 2ನೇ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಮೋಹನ, ರಾಮ ಎಂಬ ಪದಗಳು ಒಂದು ಸಾರಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ಅವುಗಳೇ ಬಾರದೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಇಹ, ಕ್ರಮ ಎಂಬ ಪದಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಆ ಮೂಲಕ ವಾಕ್ಯಗಳು ನಿಜವಾದ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿವೆ.

ಈ ರೀತಿ ನಾಮಪದಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಬಂದು ಅದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು
ಕೊಡುವಂತಹ ಬೇರೆ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಸರ್ವನಾಮಗಳೆಂದು ಹೆಸರು.

ಸರ್ವನಾಮಗಳು 6 ವಿಧ

1. ಪುರುಷವಾಚಕ ಸರ್ವನಾಮ ಪುರುಷವಾಚಕ ಸರ್ವನಾಮ.
ಪುರುಷವಾಚಕ ಸರ್ವನಾಮಗಳಲ್ಲಿ 3 ಒಳ ಭೇದಗಳಿವೆ:
a) ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ ಮೈ ನಾನು
b) ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷ ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷ ತ್ವ ನೀನು
c) ಅನ್ಯ ಪುರುಷ ಪ್ರಥಮ ಪುರುಷ ಇಹ ಅವನು, ಅವಳು, ಅದು
ಯಹ ಇವನು, ಇವಳು, ಇದು
2. ಪ್ರಶ್ನವಾಚಕ ಸರ್ವನಾಮ ಕೌನ ಯಾರು (ಸರ್ಜೀವ) ಕಯಾ ಏನು.
(ನಿರ್ಜೀವ)
ಪ್ರಶ್ನವಾಚಕ ಸರ್ವನಾಮ
3. ಸಂಬಂಧವಾಚಕ ಸರ್ವನಾಮ ಜೊ ಯಾರು (ಸಂಬಂಧ)
ಸಂಬಂಧ ವಾಚಕ ಸರ್ವನಾಮ
4. ಅನಿಶ್ಚಯವಾಚಕ ಸರ್ವನಾಮ ಕೊಹ್ನಿ ಯಾರೋ ಕುತ ಸ್ವಲ್ಪ
ಅನಿಶ್ಚಯವಾಚಕ ಸರ್ವನಾಮ
5. ನಿಶ್ಚಯವಾಚಕ ಸರ್ವನಾಮ ಇಹ ಅವನು, ಅವಳು, ಅದು (ಅ)
ನಿಶ್ಚಯವಾಚಕ ಸರ್ವನಾಮ ಇಹ ಇವನು, ಇವಳು, ಇದು (ಈ)
6. ನಿಜವಾಚಕ ಸರ್ವನಾಮ ಆಪ ತಾವು
ನಿಜವಾಚಕ ಸರ್ವನಾಮ ಕ್ರುದ ತಾನೇ
ಸ್ವಯಂ ತಾನು

ನಾಮಪದಗಳಂತೆಯೇ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಬರುವ ಸರ್ವನಾಮಗಳಿಗೂ ಲಿಂಗ, ವಚನ ಮತ್ತು ವಿಭಕ್ತಿ ಎಂಬ 3 ಲಕ್ಷಣಗಳುಂಟು.

ಲಿಂಗ ಸರ್ವನಾಮಗಳ ಲಿಂಗ

ಪುಲ್ಲಿಂಗ	ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ
ಮೈ ನಾನು	ಮೈ ನಾನು
ತ್ವ ನೀನು	ತ್ವ ನೀನು

ಪುಲ್ಲಿಂಗ

ವಹ ಅವನು, ಅದು
ಕೌನ ? ಯಾರು ?
ಜೊ ಯಾರು (ಸಂಬಂಧ)
ಕೊಳ್ಳೆ ಯಾರೋ
ಮೆ ಆಯಾ । ನಾನು ಬಂದೆನು
ತು ಗಯಾ । ನೀನು ಹೋದೆ
ವಹ ತಕಾ । ಅವನು ಎದ್ದನು

ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ

ವಹ ಅವಳು
ಕೌನ ? ಯಾರು ?
ಜೊ ಯಾರು (ಸಂಬಂಧ)
ಕೊಳ್ಳೆ ಯಾರೋ
ಮೆ ಆಯಿ । ನಾನು ಬಂದೆನು
ತು ಗಯಿ । ನೀನು ಹೋದೆ
ವಹ ತಕಿ । ಅವಳು ಎದ್ದಳು

ಲಿಂಗ ಭೇದದಿಂದ ಸರ್ವನಾಮಗಳ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಕ್ರಿಯಾರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವುಗಳ ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಬಹುದು.

ವಚನ ಸರ್ವನಾಮಗಳ ವಚನ

ಏಕ

ಮೆ ನಾನು
ತು ನೀನು

ವಹ ಅವನು, ಅವಳು, ಅದು
ಇಹ ಇವನು, ಇವಳು, ಇದು
ಕೌನ ಆಯಾ ? ಯಾರು ಬಂದರು ?
ಕಯಾ ಹೇ ? ಏನಿದೆ ?
ಕೊಳ್ಳೆ ಆಯಾ । ಯಾರೋ ಬಂದರು
ವಹ ತಕಾ । ಅವನು ಎದ್ದನು
ಜೊ ಗಯಾ । ಯಾರು ಹೋದರು

ಬಹು

ಹಮ ನಾವು
ತುಮ ನೀವು
ಆಪ ತಾವು
ವೆ ಅವರು, ಅವು
ಇವೆ ಇವರು, ಇವು
ಕೌನ ಆಯೆ ? ಯಾರು ಬಂದರು ?
ಕಯಾ ಹೇ ? ಏನಿವೆ ?
ಕೊಳ್ಳೆ ಆಯೆ । ಯಾರೋ ಬಂದರು ?
ವೆ ತಕೆ । ಅವರು ಎದ್ದರು
ಜೊ ಗಯೆ । ಯಾರು ಹೋದರು

ನಾಮವಚನಗಳಂತೆಯೇ ಸರ್ವನಾಮಗಳಿಗೂ ಏಕವಚನ, ಬಹುವಚನಗಳುಂಟು. ಆದರೆ ಕೌನ, ಜೊ, ಕೊಳ್ಳೆ ಈ ಸರ್ವನಾಮಗಳು ಎರಡೂ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪಗಳಾಗಿದ್ದರೂ, ಕ್ರಿಯಾ ರೂಪಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅವುಗಳ ವಚನಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಕಾರಕ ಚಿಹ್ನೆ ಸರ್ವನಾಮಗಳ ವಿಭಕ್ತಿ

ನಾಮಪದಗಳಂತೆಯೇ ಸರ್ವನಾಮಗಳಿಗೂ 8 ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಸೇರುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಸೇರುವಾಗ ಅವು ವಿವಿಧ ರೂಪಾಂತರವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಆ ಕಾರಣ ಅವುಗಳ ವಿವಿಧ ರೂಪಾಂತರ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗೆ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಈ ರೂಪಾಂತರಗಳು ಏಕವಚನ, ಬಹುವಚನಗಳೆರಡಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ.

ಮैं नमः हम नमः ಇವುಗಳ ರೂಪಗಳು

मैं+को=मुझको, मुझे
ನನ್ನನ್ನು, ನನಗೆ

हम+को=हमको, हमें
ನಮ್ಮನ್ನು, ನಮಗೆ

मैं+से=मुझसे
ನನ್ನಿಂದ

हम+से=हमसे
ನಮ್ಮಿಂದ

मैं+के लिये=मेरे लिये
ನನಗಾಗಿ, ನನಗೋಸ್ಕರ

हम+के लिये=हमारे लिये
ನಮಗಾಗಿ, ನಮಗೋಸ್ಕರ

मैं+का, के, की=मेरा, मेरे, मेरी
ನನ್ನ

हम+का, के, की=हमारा,
हमारे, हमारी ನಮ್ಮ

मैं+में, पर=मुझमें, मुझपर
ನನ್ನಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ

हम+में, पर=हम में, हम पर
ನಮ್ಮಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ

तू ನೀನು, तुम ನೀವು ಇವುಗಳ ರೂಪಗಳು

तू+को=तुझको, तुझे
ನಿನ್ನನ್ನು, ನಿನಗೆ

तुम+को=तुमको, तुम्हें
ನಿಮ್ಮನ್ನು, ನಿಮಗೆ

तू+से=तुझसे
ನಿನ್ನಿಂದ

तुम+से=तुम से
ನಿಮ್ಮಿಂದ

ತು+ಕಾ, ಕೆ, ಕಿ=ತೆರಾ, ತೇರೆ, ತೆರಿ ತುಮ+ಕಾ, ಕೆ, ಕಿ=ತುಮ್ಹಾರಾ,
ನಿನ್ನ ತುಮ್ಹಾರೆ, ತುಮ್ಹಾರಿ ನಿಮ್ಮ

ಇದೇ ರೀತಿ वह, यह ಎಂಬುವು ತಸ, इस ರೂಪಗಳನ್ನೂ, वे, ये ಎಂಬುವು उन, इन ರೂಪಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು कौन ಎಂಬುದು किस, किन ರೂಪಗಳನ್ನೂ, कोई ಎಂಬುದು किसी, किन्हीं ರೂಪಗಳನ್ನೂ जो ಎಂಬುದು जिस, जिन ರೂಪಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆ.

विशेषण नामविशेषण (ADJECTIVE)

राम अच्छा लडका है ।
रामನು ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗ.

छोटी लडकी रोज यहाँ आती है।
ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯು ನಿತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ.

ललिता के पास चार रुपये हैं।
ಲಲಿತಳ ಹತ್ತಿರ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿ ಇವೆ.

दो लडके स्कूल जाते हैं।
ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಗರು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

तुम ज्यादाह बातें नहीं करो।
ನೀನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡಬೇಡ.

हमेशा कम खर्च करो।
ಯಾವಾಗಲೂ ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡು.

यह गाय सुंदर है।
ಈ ಹಸು ಸುಂದರವಾಗಿದೆ.

वह बूढ़ा गिर पड़ा।
ಆ ಮುದುಕನು ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟನು.

ಎಂತಹ ಹುಡುಗ?

ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗ

अच्छा लडका

ಯಾವ ಹುಡುಗಿ?

ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿ

छोटी लडकी

ಎಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿಗಳು?

ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿಗಳು

चार रुपये

ಎಷ್ಟು ಹುಡುಗರು?

ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಗರು

दो लडके

ಹೇಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಡ?

ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಡ

ज्यादाह बातें

ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡು?

ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚು

कम खर्च

ಯಾವ ಹಸು?

ಈ ಹಸು

यह गाय

ಯಾವ ಮುದುಕ?

ಆ ಮುದುಕ

वह बूढ़ा

ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಕ್ಷಾ, ಶೋಡಿ, ಚಾರ, ದೊ, ಜ್ಯಾದಹ, ಕಮ, ಯಹ ಔರ ವಹ ಎಂಬ ಪದಗಳು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ನಾಮಪದಗಳ ಗುಣ, ಎಣಿಕೆ, ಪರಿಮಾಣ ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಪದಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ನಾಮ ವಿಶೇಷಣ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ನಾಮ ವಿಶೇಷಣಗಳು 4 ವಿಧ

- (a) ಗುಣವಾಚಕ ವಿಶೇಷಣ ಗುಣವಾಚಕ ವಿಶೇಷಣ
- (b) ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕ ವಿಶೇಷಣ ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕ ವಿಶೇಷಣ
- (c) ಪರಿಮಾಣವಾಚಕ ವಿಶೇಷಣ ಪರಿಮಾಣವಾಚಕ ವಿಶೇಷಣ
- (d) ಸಾರ್ವನಾಮಿಕ ವಿಶೇಷಣ ಸರ್ವನಾಮ ವಿಶೇಷಣ

ನಾಮ ವಿಶೇಷಣವು ಯಾವ ನಾಮಪದದ ಗುಣ ಅಥವಾ ಸ್ವಭಾವ ವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೋ ಆ ನಾಮಪದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ್ಯ ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಲಿಂಗ, ವಚನ, ವಿಭಕ್ತಿ

ನಾಮ ವಿಶೇಷಣಗಳ ಲಿಂಗ, ವಚನ, ವಿಭಕ್ತಿ

ನಾಮಪದ, ಸರ್ವನಾಮಗಳಂತೆಯೇ ನಾಮ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಗೂ ಲಿಂಗ, ವಚನ, ವಿಭಕ್ತಿಗಳೆಂಬ 3 ಲಕ್ಷಣಗಳುಂಟು.

ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶೇಷಣಗಳ ಲಿಂಗ, ವಚನ, ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಮುಂದಿರುವ ನಾಮಪದದ ಅಂದರೆ ವಿಶೇಷ್ಯದ ಲಿಂಗ, ವಚನ, ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತವೆ.

ಆ ಏ ಇ ನಿಯಮ

ನಾಮಪದ

ಲಡಕಾ
ಹುಡುಗ

ಲಡಕೆ
ಹುಡುಗರು

ಲಡಕೀ
ಹುಡುಗಿ

ನಾಮವಿಶೇಷಣ

ಕಾಲಾ ಲಡಕಾ

ಕಪ್ಪು ಹುಡುಗ

ಕಾಲೇ ಲಡಕೆ

ಕಪ್ಪು ಹುಡುಗರು

ಕಾಲಿ ಲಡಕಿ

ಕಪ್ಪು ಹುಡುಗಿ

ಕ್ರಿಯಾಪದ

ಲಡಕಾ करता है। लडके करते हैं। लडकी करती है।
ಹುಡುಗನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಹುಡುಗರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಹುಡುಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ

ಮೇಲಿನ ಉದಾಹರಣೆಗಳಂತೆ ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿರುವ
ಆ ಕಾರಾಂತ ನಾಮಪದಗಳೂ, ನಾಮ ವಿಶೇಷಣಗಳೂ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾ
ರೂಪಗಳೂ ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಕಾರಾಂತವಾಗಿಯೂ, ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ
ಏಕವಚನ, ಬಹುವಚನಗಳೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ಕೆ ಕಾರಾಂತವಾಗಿಯೂ
ಮಾರ್ಪಡುವುವು.

सुस्त लडका

ಸೋಮಾರಿ ಹುಡುಗ

साफ कमरे

ಶುಚಿ ಕೊಠಡಿಗಳು

सफेद धोती

ಬಿಳಿ ಪಂಜೆ

नरम उँगलियाँ

ಮೃದು ಬೆರಳುಗಳು

तेज घोड़े पर

ಚುರುಕಾದ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ

एक पुस्तक में

ಒಂದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ

ಆ ಕಾರಾಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಮುಂದಿರುವ ನಾಮಪದಗಳು ಯಾವ
ಲಿಂಗ, ವಚನ, ವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರಲಿ, ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಇದ್ದ
ರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ.

बुरा कुत्ता

ಕೆಟ್ಟ ಗಂಡು ನಾಯಿ

बड़ा कमरा

ದೊಡ್ಡ ಕೊಠಡಿ

बुरे कुत्ते

ಕೆಟ್ಟ ಗಂಡು ನಾಯಿಗಳು

बड़े कमरे

ದೊಡ್ಡ ಕೊಠಡಿಗಳು

ಬುರೆ ಕುತೆ ಕೊ

ಕೆಟ್ಟ ಗಂಡು ನಾಯಿಯನ್ನು

ಬುರೆ ಕುತೊ ಕೊ

ಕೆಟ್ಟ ಗಂಡು ನಾಯಿಗಳನ್ನು

ಬುರಿ ಕುತೀ

ಕೆಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣು ನಾಯಿ

ಬುರಿ ಕುತಿಯಾ

ಕೆಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣು ನಾಯಿಗಳು

ಬುರಿ ಕುತೀ ಕೊ

ಕೆಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣು ನಾಯಿಯನ್ನು

ಬುರಿ ಕುತಿಯೊ ಕೊ

ಕೆಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣು ನಾಯಿಗಳನ್ನು

ಬಡೆ ಕಮರೆ ಕೊ

ದೊಡ್ಡ ಕೊಠಡಿಯನ್ನು

ಬಡೆ ಕಮರೊ ಕೊ

ದೊಡ್ಡ ಕೊಠಡಿಗಳನ್ನು

ಮೋಟಿ ಕಿತಾಬ

ದಪ್ಪ ಪುಸ್ತಕ

ಮೋಟಿ ಕಿತಾವೆ

ದಪ್ಪ ಪುಸ್ತಕಗಳು

ಮೋಟಿ ಕಿತಾಬ ಕೊ

ದಪ್ಪ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು

ಮೋಟಿ ಕಿತಾಬೊ ಕೊ

ದಪ್ಪ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು

ಆ ಕಾರಾಂತದ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಮುಂದಿರುವ ವಿಶೇಷ್ಯವು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅಥವಾ ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಸೇರಿದ್ದರೂ ಆ ಕಾರಾಂತಗಳಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿದ್ದು ಯಾವುದೇ ವಚನದಲ್ಲರಲಿ, ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿ, ಹೊಂದದಿರಲಿ, ಓ ಕಾರಾಂತ ವಿಶೇಷಣಗಳಾಗಿಯೂ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತವೆ.

IV. क्रिया क्रियापद (VERB)

- | | |
|----------------------|-----------------------|
| (1) राम पढ़ता है । | ರಾಮನು ಓದುತ್ತಾನೆ. |
| (2) सीता लिखती है । | ಸೀತೆಯು ಬರೆಯುತ್ತಾಳೆ. |
| (3) लड़का बैठा । | ಹುಡುಗನು ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. |
| (4) विमला उठी । | ವಿಮಲೆಯು ಎದ್ದಳು. |
| (5) मोहन पढ़ेगा । | ಮೋಹನನು ಓದುವನು. |
| (6) बिल्ली दौड़ेगी । | ಬೆಕ್ಕು ಓಡುವುದು. |

ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದಪ್ಪ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಶಬ್ದಗಳು ನಾಮಪದಗಳು (ಕರ್ತೃಪದ) ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ.

ಈ ರೀತಿ ನಾಮಪದವು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಶಬ್ದಗಳು ಕ್ರಿಯಾ ಪದಗಳು. ಕ್ರಿಯೆ ಎಂದರೆ ಕೆಲಸ ಎಂದರ್ಥ.

ಈಗ ಇವುಗಳನ್ನು ವಿಭಜಿಸಿ ನೋಡೋಣ :

पढ़ता है = पढ़ + ता + है

लिखती है = लिख + ती + है

पढ़ ಮತ್ತು लिख ಎಂಬುವು ಮೂಲ ಧಾತುಗಳು (ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಮೂಲ ರೂಪಗಳು)

ता ಮತ್ತು ती ಎಂಬುವು ಅಖ್ಯಾತ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು.

है ಎಂಬುವು ಸಹಾಯಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳು.

बैठा = बैठ + आ

उठी = उठ + ई

ಬೆಡ ಮತ್ತು ತಡ ಎಂಬುವು ಮೂಲ ಧಾತುಗಳು.
 ಆ ಮತ್ತು ಕ್ಷಿ ಎಂಬುವು ಆಖ್ಯಾತ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು.

ಪಡೆಗಾ = ಪಡ + ಂಗಾ

ದೊಡೆಗಿ = ದೊಡ + ಂಗಿ

ಪಡ ಮತ್ತು ದೊಡ ಎಂಬುವು ಮೂಲ ಧಾತುಗಳು.
 ಂಗಾ ಮತ್ತು ಂಗಿ ಎಂಬುವು ಆಖ್ಯಾತ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು.

ಮೇಲೆ ವಿಭಜಿಸಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳಾಗಲು ಅವುಗಳ
 ಮೂಲರೂಪಗಳಾದ ಧಾತುಗಳೂ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಸೇರುವ ಆಖ್ಯಾತ
 ಪ್ರತ್ಯಯಗಳೂ ಮತ್ತು ಸಹಾಯಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳೂ ಇರಬೇಕು.

ಧಾತುಗಳು—ಕರ, ಖೆಲ, ಪಡ, ಬೆಡ, ಲಿಖ, ಸುನ, ಜಾ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು—ತಾ, ತೆ, ತಿ, ಆ, ಿ, ಂಗಾ, ಂಗಿ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಸಹಾಯಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳು—ಕ್ಷಿ, ಹಿ, ಹೈ, ಹೊ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಧಾತುಗಳು 2 ವಿಧ : (1) ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತು, (2) ಸಕರ್ಮಕ
 ಧಾತು.

1. ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತು

- | | |
|--|-----------------------------------|
| 1) ಮೊಹನ ಆತಾ ಹೈ ।
ಮೋಹನನು ಬರುತ್ತಾನೆ. | 5) ಮೊಹನ ಆಯಾ ।
ಮೋಹನನು ಬಂದನು. |
| 2) ಲಡಕಿ ಜಾತಿ ಹೈ ।
ಹುಡುಗಿಯು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ | 6) ಲಡಕಿ ಗಯಿ ।
ಹುಡುಗಿಯು ಹೋದಳು. |
| 3) ಬಚಾ ತಠ ರಹಾ ಹೈ ।
ಹುಡುಗನು ಏಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. | 7) ಬಚಾ ತಠಾ ।
ಹುಡುಗನು ಎದ್ದನು. |
| 4) ಬಿಲಿ ಭಾಗ ರಹಿ ಹೈ ।
ಬೆಕ್ಕು ಓಡುತ್ತಿದೆ. | 8) ಬಿಲಿ ಭಾಗಿ ।
ಬೆಕ್ಕು ಓಡಿತ್ತು. |

ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಜ್ಞಾ, ಜ್ಞಾ, ತಃ, ಭಾಗ ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ಧಾತುಗಳ ಕ್ರಿಯಾ ಪದಗಳು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಕರ್ಮಪದಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲದೆ ವಾಕ್ಯಗಳು ಪೂರ್ಣ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ—ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಮೇಲೆ ಏನನ್ನು ಬರುತ್ತಾನೆ? ಯಾರನ್ನು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದರೆ ಉತ್ತರವು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯಗಳು ಪೂರ್ಣ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳ ಮೂಲರೂಪಗಳಾದ ಧಾತುಗಳು ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತುಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತುಗಳೆಂದರೆ ಕರ್ಮಪದಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲದ ಧಾತುಗಳು.

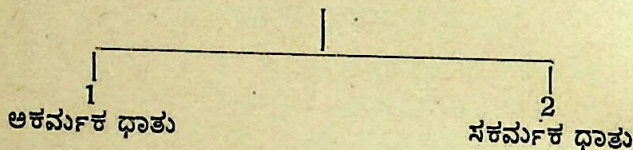
2. ಸಕರ್ಮಕ ಧಾತುಗಳು

- 1) ಶಂಕರ ಪಾಠ ಲಿಖಿತಾ ಹೈ ।
ಶಂಕರನು ಪಾಠವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. .
- 2) ಸೀತಾ ಪಾಠ ಪಠತಿ ಹೈ ।
ಸೀತೆಯು ಪಾಠವನ್ನು ಓದುತ್ತಾಳೆ.
- 3) ರಾಮ ಕಾಫೀ ಪಿ ರಹಾ ಹೈ ।
ರಾಮನು ಕಾಫಿಯನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.
- 4) वह गान गा रहा है ।
ಅವನು ಗಾನವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.
- 5) शंकर ने पाठ लिखा ।
ಶಂಕರನು ಪಾಠವನ್ನು ಬರೆದನು.
- 6) सीता ने पाठ पढ़ा ।
ಸೀತೆಯು ಪಾಠವನ್ನು ಓದಿದಳು.
- 7) राम काफी पियेगा ।
ರಾಮನು ಕಾಫಿಯನ್ನು ಕುಡಿಯುವನು.
- 8) वह गान गायेगी ।
ಅವಳು ಗಾನವನ್ನು ಹಾಡುವಳು.

ಈ ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಖ, ಪಡ, ಘಿ ಮತ್ತು ಸ್ತು ಧಾತುಗಳ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಅವುಗಳಿಗೆ ಕರ್ಮಪದಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ—ಶಂಕರನು ಏನನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ? ಸೀತೆಯು ಏನನ್ನು ಓದಿದಳು. ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರೆ ಆ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಪದಗಳು ಇರುವ ಕಾರಣ ಉತ್ತರ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳೂ ಸಹ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಸಕರ್ಮಕ ಧಾತುಗಳೆಂದು ಹೆಸರು.

ಸಕರ್ಮಕ ಧಾತುಗಳೆಂದರೆ ಕರ್ಮಪದದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವ ಧಾತುಗಳು

ಧಾತುಗಳು 2 ವಿಧ



ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳಿಗೆ ಪುರುಷ, ಲಿಂಗ, ವಚನ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗ (ವಾಚ್ಯ)ಗಳೆಂಬ ಲಕ್ಷಣಗಳುಂಟು.

ಈಗ ಪುರುಷ, ಲಿಂಗ, ವಚನಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳ ಕಾಲಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸೋಣ :

ಕಾಲ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳ ಕಾಲಗಳು (TENSE)

ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳು 3 ಕಾಲಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಜಿತವಾಗಿವೆ:

(a) ವರ್ತಮಾನಕಾಲ, (b) ಭೂತಕಾಲ, (c) ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ.

A. ವರ್ತಮಾನಕಾಲ ವರ್ತಮಾನಕಾಲ (PRESENT TENSE)

ವರ್ತಮಾನಗಳು 3 ವಿಧ : 1) ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ತಮಾನಕಾಲ
2) ಸಂದಿಗ್ಧ ವರ್ತಮಾನಕಾಲ, 3) ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ವರ್ತಮಾನಕಾಲ.

1. ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ತಮಾನಕಾಲ ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ತಮಾನಕಾಲ

ಕರ ಧಾತು

ಉತ್ತಮ. ಪುರುಷ

ಏಕ

ಬಹು

ಪು. ಮೆೆ ಕರತಾ ಹ್ನಿ.
ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೀನೆ.

ಹಮ ಕರತೆ ಹ್ನಿ.
ನಾವು ಮಾಡುತ್ತೀವೆ.

ಸ್ತ್ರೀ. ಮೆೆ ಕರತೀ ಹ್ನಿ.
ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೀನೆ.

ಹಮ ಕರತೀ ಹ್ನಿ.
ನಾವು ಮಾಡುತ್ತೀವೆ.

ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷ

ಪು. ತು ಕರತಾ ಹೆ.
ನೀನು ಮಾಡುತ್ತೀಯೆ.

ತುಮ ಕರತೆ ಹೊ.
ನೀವು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ.

ಆಪ ಕರತೆ ಹ್ನಿ.
ತಾವು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ.

ಏಕ

ಬಹು

ಸ್ತ್ರೀ. ತು ಕರತೀ ಹೈ ।
ನೀನು ಮಾಡುತ್ತೀಯೆ.

ತುಮ ಕರತೀ ಹೊ ।
ನೀವು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ.
ಆಪ ಕರತೀ ಹೈ ।
ತಾವು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ.

ಪ್ರಥಮ ಪುರುಷ

ಪು. वह करता है ।
ಅವನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

वे करते हैं ।
ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ತ್ರೀ. वह करती है ।
ಅವಳು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ.

वे करती हैं ।
ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಮೇಲಿನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕರ ಧಾತುವಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದ ಎಲ್ಲಾ ರೂಪಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ನಿಯಮ :—ಧಾತುವಿಗೆ (ಯಾವುದಾದರೂ ಧಾತುವಾಗಿರಲಿ) ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ತಾ, ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ತೇ, ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಏಕವಚನ ಮತ್ತು ಬಹುವಚನಗಳೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ತ್ವಿ ಎಂಬ ಅಖ್ಯಾತ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಕರ್ತೃಪದ (ಪುರುಷ)ವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹ್ನಿ, ಹೈ, ಹೇ ಮತ್ತು ಹೊ ಎಂಬ ಸಹಾಯಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದ ರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ.

2. ಸಂದಿಗ್ಧ ವರ್ತಮಾನಕಾಲ ಸಂದಿಗ್ಧ ವರ್ತಮಾನಕಾಲ

ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ

ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ

ಏಕ

ಬಹು

ಪು. मैं उठता हूँगा ।
ನಾನು ಏಳುತ್ತಿರಬಹುದು.

हम उठते होंगे ।
ನಾವು ಏಳುತ್ತಿರಬಹುದು.

ಏಕ

ಬಹು

ಸ್ತ್ರೀ. ಮೆಂ ತಠತೆ ಹ್ಲೆಗಿ |
ನಾನು ಏಳುತ್ತಿರಬಹುದು.

ಹಮ ತಠತೆ ಹ್ಲೆಗಿ |
ನಾವು ಏಳುತ್ತಿರಬಹುದು.

ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷ

ಪು. ತ್ತು ತಠತಾ ಹೋಗಾ |
ನೀನು ಏಳುತ್ತಿರಬಹುದು.

ತುಮ ತಠತೆ ಹೋಗಿ |
ನೀವು ಏಳುತ್ತಿರಬಹುದು.
ಆಪ ತಠತೆ ಹ್ಲೆಗಿ |
ತಾವು ಏಳುತ್ತಿರಬಹುದು.

ಸ್ತ್ರೀ. ತ್ತು ತಠತೆ ಹೋಗಿ |
ನೀನು ಏಳುತ್ತಿರಬಹುದು.

ತುಮ ತಠತೆ ಹೋಗಿ |
ನೀವು ಏಳುತ್ತಿರಬಹುದು.
ಆಪ ತಠತೆ ಹ್ಲೆಗಿ |
ತಾವು ಏಳುತ್ತಿರಬಹುದು.

ಪ್ರಥಮ ಪುರುಷ

ಪು. ವಹ ತಠತಾ ಹೋಗಾ |
ಅವನು ಏಳುತ್ತಿರಬಹುದು.

ವೆ ತಠತೆ ಹ್ಲೆಗಿ |
ಅವರು ಏಳುತ್ತಿರಬಹುದು.

ಸ್ತ್ರೀ. ವಹ ತಠತೆ ಹೋಗಿ |
ಅವಳು ಏಳುತ್ತಿರಬಹುದು.

ವೆ ತಠತೆ ಹ್ಲೆಗಿ |
ಅವರು ಏಳುತ್ತಿರಬಹುದು.

ಮೇಲಿನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಾ ಧಾತುವಿನ ಸಂದಿಗ್ಧ ವರ್ತಮಾನಕಾಲದ ಎಲ್ಲಾ ರೂಪಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ತಮಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಕ್ಲೆ, ಹ್ಲೆ, ಹ್ಲೆ ಮತ್ತು ಹ್ಲೆ ಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಹೋಗಾ, ಹ್ಲೆಗಿ, ಹ್ಲೆಗಿ ಮತ್ತು ಹ್ಲೆಗಿ ಎಂಬ ಸಹಾಯಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಸಂದಿಗ್ಧ ವರ್ತಮಾನಕಾಲದ ರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ.

3. ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ವರ್ತಮಾನಕಾಲ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ವರ್ತಮಾನಕಾಲ

ಲಿಖ ಧಾತು

ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ

ಏಕ

ಬಹು

ಪು. ಮೆ ಲಿಖ ರಹಾ ಹು |
ನಾನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಹಮ ಲಿಖ ರಹೆ ಹು |
ನಾವು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಸ್ತ್ರೀ. ಮೆ ಲಿಖ ರಹಿ ಹು |
ನಾನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಹಮ ಲಿಖ ರಹಿ ಹು |
ನಾವು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷ

ಪು. ತು ಲಿಖ ರಹಾ ಹು |
ನೀನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ.

ತುಮ ಲಿಖ ರಹೆ ಹು |
ನೀವು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ಆಪ ಲಿಖ ರಹೆ ಹು |
ತಾವು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ಸ್ತ್ರೀ. ತು ಲಿಖ ರಹಿ ಹು |
ನೀನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ.

ತುಮ ಲಿಖ ರಹಿ ಹು |
ನೀವು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ಆಪ ಲಿಖ ರಹಿ ಹು |
ತಾವು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ಪ್ರಥಮ ಪುರುಷ

ಪು. ವಹ ಲಿಖ ರಹಾ ಹು |
ಅವನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ವೆ ಲಿಖ ರಹೆ ಹು |
ಅವರು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

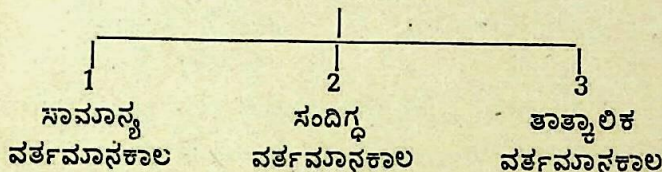
ಸ್ತ್ರೀ. ವಹ ಲಿಖ ರಹಿ ಹು |
ಅವಳು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

ವೆ ಲಿಖ ರಹಿ ಹು |
ಅವರು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಮೇಲಿನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಖ ಧಾತುವಿನ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ವರ್ತಮಾನಕಾಲದ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ತಮಾನಕಾಲದ

ತಾ, ತೇ, ತೀ ಎಂಬ ಆಖ್ಯಾತ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ರಹಾ, ರಹೇ, ರಹೀ ಎಂಬ ಆಖ್ಯಾತ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ವರ್ತಮಾನಕಾಲದ ರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ.

ವರ್ತಮಾನಕಾಲ



ಮೂರು ವರ್ತಮಾನಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳು ಕರ್ತೃಪದದ ಲಿಂಗ, ವಚನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬರುತ್ತವೆ.

B. ಭೂತಕಾಲ ಭೂತಕಾಲ

PAST-TENSE

ಭೂತಕಾಲಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ 3 ವಿಧ :—1) ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತಕಾಲ, 2) ಆಸನ್ನಭೂತಕಾಲ, 3) ಪೂರ್ಣಭೂತಕಾಲ.

ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತು ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತು

ಎಲ್ಲಾ ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತುಗಳ ಮೂರು ಭೂತಕಾಲಗಳ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳೂ ಕರ್ತೃಪದ(ಪುರುಷ)ದ ಲಿಂಗ, ವಚನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬರುತ್ತವೆ.

1. ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತಕಾಲ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತಕಾಲ

(ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತು)

ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ

ಏಕ

ಬಹು

ಪು. ಮೆ ತಕಾ | ನಾನು ಎದ್ದೆನು.

ಹಮ ತಕಾ | ನಾವು ಎದ್ದೆವು.

ಪ್ರೀ. ಮೆ ತಕಿ | ನಾನು ಎದ್ದೆನು.

ಹಮ ತಕಿ | ನಾವು ಎದ್ದೆವು.

ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷ

ಏಕ

ಬಹು

ಪು. ತ್ವ ತಥಾ | ನೀನು ಎದ್ದೆ.

ತುಮ ತಥಾ | ನೀನು ಎದ್ದಿರಿ.

ಆಪ ತಥಾ | ತಾವು ಎದ್ದಿರಿ.

ಸ್ತ್ರೀ. ತ್ವ ತಥಿ | ನೀನು ಎದ್ದೆ.

ತುಮ ತಥಿ | ನೀನು ಎದ್ದಿರಿ.

ಆಪ ತಥಿ | ತಾವು ಎದ್ದಿರಿ.

ಪ್ರಥಮ ಪುರುಷ

ಪು. ಇಹ ತಥಾ | ಅವನು ಎದ್ದನು.

ಏ ತಥಾ | ಅವರು ಎದ್ದರು.

ಸ್ತ್ರೀ. ಇಹ ತಥಿ | ಅವಳು ಎದ್ದಳು.

ಏ ತಥಿ | ಅವರು ಎದ್ದರು.

ಮೇಲಿನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಥಾ ಎಂಬ ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತುವಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತಕಾಲದ ಎಲ್ಲಾ ರೂಪಗಳ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಆ ಅಥವಾ ಇ ಎಂಬ ಆಖ್ಯಾತ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತಕಾಲದ ರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದೇ ರೂಪವು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಉ ಕಾರವಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಕ್ವ ಕಾರವಾಗಿಯೂ, ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಕ್ವ ಕಾರವಾಗಿಯೂ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತವೆ. ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಪದಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ.

2. ಆಸನ್ನ ಭೂತಕಾಲ

(ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತು)

ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ

ಏಕ

ಬಹು

ಪು. ಮೆ ಆಯಾ ಹ್ನಿ |
ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಹಮ ಆಯೇ ಹ್ವಿ |
ನಾವು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಸ್ತ್ರೀ. ಮೆ ಆಯಿ ಹ್ವಿ |
ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಹಮ ಆಯಿ ಹ್ವಿ |
ನಾವು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇತ್ಯಾದಿ

ಮೇಲಿನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಎಂಬ ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತುವಿನ ಆಸ ಭೂತಕಾಲಗಳ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತ ಕಾಲದ ರೂಪದ ಜೊತೆಗೆ ಕರ್ತೃಪದ (ಪುರುಷ) ಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕ್ಷಿ, ಕ್ಷಿ, ಕ್ಷಿ ಎಂಬ ಸಹಾಯಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಆಸನ್ನು ಭೂತಕಾಲವಾಗುತ್ತದೆ.

3. ಪೂರ್ಣ ಭೂತಕಾಲ ಪೂರ್ಣ ಭೂತಕಾಲ

(ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತು)

ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ

ಏಕ

ಬಹು

ಪು. ಮೆ ಗಯಾ ಥಾ |
ನಾನು ಹೋಗಿದ್ದೆನು.

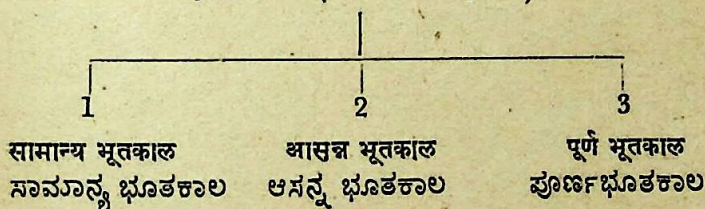
ಹಮ ಗಯೆ ಥೆ |
ನಾವು ಹೋಗಿದ್ದೆವು.

ಸ್ತ್ರೀ. ಮೆ ಗಯಿ ಥಿ |
ನಾನು ಹೋಗಿದ್ದೆನು.

ಹಮ ಗಯಿ ಥಿ |
ನಾವು ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಇತ್ಯಾದಿ

ಮೇಲಿನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಎಂಬ ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತುವಿನ ಭೂತ ಕಾಲದ ಕ್ರಿಯಾರೂಪಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತಕಾಲದ ರೂಪದ ಜೊತೆಗೆ ಕರ್ತೃಪದದ ಲಿಂಗ, ವಚನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಆ, ಥೆ, ಥಿ ಮತ್ತು ಥಿ ಎಂಬ ಸಹಾಯಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಭೂತಕಾಲದ ರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭೂತಕಾಲ (ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತು)



ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷ

ಏಕ

ಬಹು

ಪು. ಕ್ಷು ತಱ | ನೀನು ಎದ್ದೆ.

ತುಮ ತಱ | ನೀನು ಎದ್ದಿರಿ.

ಆಪ ತಱ | ತಾವು ಎದ್ದಿರಿ.

ಪ್ರೀ. ಕ್ಷು ತಱಿ | ನೀನು ಎದ್ದೆ.

ತುಮ ತಱಿ | ನೀನು ಎದ್ದಿರಿ.

ಆಪ ತಱಿ | ತಾವು ಎದ್ದಿರಿ.

ಪ್ರಥಮ ಪುರುಷ

ಪು. ಖಹ ತಱ | ಅವನು ಎದ್ದನು.

ವಿ ತಱ | ಅವರು ಎದ್ದರು.

ಪ್ರೀ. ಖಹ ತಱಿ | ಅವಳು ಎದ್ದಳು.

ವಿ ತಱಿ | ಅವರು ಎದ್ದರು.

ಮೇಲಿನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಱ ಎಂಬ ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತುವಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತಕಾಲದ ಎಲ್ಲಾ ರೂಪಗಳ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಆ ಅಥವಾ ಇ ಎಂಬ ಆಖ್ಯಾತ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತಕಾಲದ ರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದೇ ರೂಪವು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಉ ಕಾರವಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಿ ಕಾರವಾಗಿಯೂ, ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಿ ಕಾರವಾಗಿಯೂ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತವೆ. ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಪದಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ.

2. ಆಸನ್ನ ಭೂತಕಾಲ

(ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತು)

ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ

ಏಕ

ಬಹು

ಪು. ಮೆ ಆಯಾ ಕ್ಷಿ |
ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಹಮ ಆಯೆ ಕ್ಷಿ |
ನಾವು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಪ್ರೀ. ಮೆ ಆಯಿ ಕ್ಷಿ |
ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಹಮ ಆಯಿ ಕ್ಷಿ |
ನಾವು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇತ್ಯಾದಿ

ಮೇಲಿನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಎಂಬ ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತುವಿನ ಆಸನ್ನ ಭೂತಕಾಲಗಳ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತ ಕಾಲದ ರೂಪದ ಜೊತೆಗೆ ಕರ್ತೃಪದ (ಪುರುಷ) ಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ^{ಹೇ, ಹೈ, ಛೌ} ಹೈ, ಹೈ, ಛೌ ಎಂಬ ಸಹಾಯಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಆಸನ್ನ ಭೂತಕಾಲವಾಗುತ್ತದೆ.

3. ಪೂರ್ಣ ಭೂತಕಾಲ ಪೂರ್ಣ ಭೂತಕಾಲ

(ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತು)

ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ

ಏಕ

ಬಹು

ಪು. ಮೈ ಗಯಾ ಆ |

ಹಮ ಗಯೆ ಥೆ |

ನಾನು ಹೋಗಿದ್ದೆನು.

ನಾವು ಹೋಗಿದ್ದೆವು.

ಸ್ತ್ರೀ. ಮೈ ಗಯಿ ಥಿ |

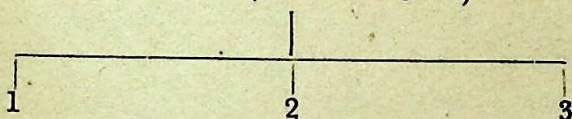
ಹಮ ಗಯಿ ಥಿ |

ನಾನು ಹೋಗಿದ್ದೆನು.

ನಾವು ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಇತ್ಯಾದಿ

ಮೇಲಿನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಎಂಬ ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತುವಿನ ಭೂತ ಕಾಲದ ಕ್ರಿಯಾರೂಪಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತಕಾಲದ ರೂಪದ ಜೊತೆಗೆ ಕರ್ತೃಪದದ ಲಿಂಗ, ವಚನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಆ, ಥೆ, ಥಿ ಮತ್ತು ಥಿ ಎಂಬ ಸಹಾಯಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಭೂತಕಾಲದ ರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭೂತಕಾಲ (ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತು)



1 ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತಕಾಲ

2 ಆಸನ್ನ ಭೂತಕಾಲ

3 ಪೂರ್ಣ ಭೂತಕಾಲ

ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತಕಾಲ

ಆಸನ್ನ ಭೂತಕಾಲ

ಪೂರ್ಣ ಭೂತಕಾಲ

ಈ ಮೇಲೆ ಕಂಡ ಎಲ್ಲಾ ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತುಗಳ ಮೂರೂ ಭೂತ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳು ಕರ್ತೃಪದದ ಲಿಂಗ, ವಚನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಪದಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ.

B. ಭೂತಕಾಲ ಭೂತಕಾಲ (ಮುಂದುವರಿದು)

PAST-TENSE

ಭೂತಕಾಲಗಳು 3 ವಿಧ: 1) ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತಕಾಲ, 2) ಆಸನ್ನ ಭೂತಕಾಲ, 3) ಪೂರ್ಣ ಭೂತಕಾಲ.

ಸಕರ್ಮಕ ಧಾತು ಸಕರ್ಮಕ ಧಾತು

ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತುಗಳ ಮೂರೂ ಭೂತಕಾಲ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳು ಕರ್ತೃಪದದ ಲಿಂಗ, ವಚನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಅಂತಹ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ಕರ್ಮಪದಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ.

ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸಕರ್ಮಕ ಧಾತುಗಳ ಅದೇ ಮೂರೂ ಭೂತಕಾಲ ಗಳ ರೂಪಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ :

ನೆ ಪ್ರತ್ಯಯದ ನಿಯಮ

ಸಕರ್ಮಕ ಧಾತುಗಳು ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಕ್ರಿಯಾ ಪದವು (ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತುಗಳಲ್ಲಿಯಂತೆ) ಕರ್ತೃಪದದ ಲಿಂಗ, ವಚನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕರ್ಮಪದದ ಲಿಂಗ, ವಚನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಕರ್ತೃಪದಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮಾವಿಭಕ್ತಿಯ ನೆ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಸೇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಪದವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ, ಮತ್ತು ಕರ್ಮ ಪದವಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ದ್ವಿತೀಯಾ ವಿಭಕ್ತಿಯ ಕೌ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಸೇರಿ ದ್ದರೂ ಸಹ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯ ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಮತ್ತು ತೊಡಕಾದುದು.

ಈಗ ಪ್ರತ್ಯಯದ ನಿಯಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸಕರ್ಮಕಥಾತುಗಳ ಮೂರೂ ಭೂತಕಾಲದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸೋಣ :

1. ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತಕಾಲ (ಸಕರ್ಮಕಥಾತು)

ಸೀತಾ ನೆ ಏಕ ಫಲ ಖಾಯಾ | ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಏಕವಚನ ಕರ್ಮಪದ.
ಸೀತೆಯು ಒಂದು ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿಂದಳು.

ಸೀತಾ ನೆ ದೊ ಫಲ ಖಾಯೆ | ಪು. ಬ. ಕರ್ಮಪದ
ಸೀತೆಯು ಎರಡು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿಂದಳು.

ರಾಮೆ ನೆ ಏಕ ರೊಟಿ ಖಾಯಿ | ಸ್ತ್ರೀ. ಏ. ಕರ್ಮಪದ.
ರಾಮನು ಒಂದು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಿಂದನು.

ರಾಮ ನೆ ದೊ ರೊಟಿಯಾ ಖಾಯಿ | ಸ್ತ್ರೀ. ಬ. ಕರ್ಮಪದ.
ರಾಮನು ಎರಡು ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತಿಂದನು.

ರಾಮ ನೆ ಖಾಯಾ | ಕರ್ಮಪದವಿಲ್ಲ.
ರಾಮನು ತಿಂದನು.

ಸೀತಾ ನೆ ಖಾಯಾ | ಕರ್ಮಪದವಿಲ್ಲ.
ಸೀತೆಯು ತಿಂದಳು.

ರಾಮ ನೆ ಏಕ ರೊಟಿ ಕೊ ಖಾಯಾ | ಕರ್ಮಪದಕ್ಕೆ ಕೊ ಸೇರಿದೆ.
ರಾಮನು ಒಂದು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಿಂದನು.

ಸೀತಾ ನೆ ದೊ ರೊಟಿಯೊ ಕೊ ಖಾಯಾ | ಕರ್ಮಪದಕ್ಕೆ ಕೊ ಸೇರಿದೆ.
ಸೀತೆಯು ಎರಡು ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತಿಂದಳು.

ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಪದದ ಲಿಂಗ, ವಚನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತಕಾಲದ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಕರ್ತೃಪದಗಳಿಗೆ ನೆ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಸೇರಿದೆ. ಕರ್ಮಪದವಿಲ್ಲದಿರುವ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಪದವಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಕೊ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಸೇರಿರುವ ಕಡೆ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳು ಕೇವಲ ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ.

2. ಆಸನ್ನ ಭೂತಕಾಲ ಆಸನ್ನ ಭೂತಕಾಲ

(ಸಕರ್ಮಕ ಧಾತು)

ಕರ್ಮಪದ ಪು. ಖಾಯಾ ಹೈ | ಖಾಯೇ ಹೈ |

,, ಸ್ತ್ರೀ. ಖಾಯಿ ಹೈ | ಖಾಯಿ ಹೈ |

ಕರ್ಮಪದವಿಲ್ಲ ಪು. ಏ. ಖಾಯಾ ಹೈ |

ಕರ್ಮಪದಕ್ಕೆ ಕೊ ಸೇರಿದೆ. ಪು. ಏ. ಖಾಯಾ ಹೈ |

3. ಪೂರ್ಣ ಭೂತಕಾಲ ಪೂರ್ಣ ಭೂತಕಾಲ

(ಸಕರ್ಮಕ ಧಾತು)

ಕರ್ಮಪದ ಪು. ಖಾಯಾ ತಾ | ಖಾಯೇ ತೇ |

,, ಸ್ತ್ರೀ. ಖಾಯಿ ತಿ | ಖಾಯಿ ತಿ |

ಕರ್ಮಪದವಿಲ್ಲ ಪು. ಏ. ಖಾಯಾ ತಾ |

ಕರ್ಮಪದಕ್ಕೆ ಕೊ ಸೇರಿದೆ ಪು. ಏ. ಖಾಯಾ ತಾ |

ಭೂತಕಾಲ (ಸಕರ್ಮಕ ಧಾತು)

ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತಕಾಲ

ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತಕಾಲ

ಆಸನ್ನ ಭೂತಕಾಲ

ಆಸನ್ನ ಭೂತಕಾಲ

ಪೂರ್ಣ ಭೂತಕಾಲ

ಪೂರ್ಣ ಭೂತಕಾಲ

ವಿ.ಸೊ. : ಈ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ, ಬೊಲ ಮಾತನಾಡು, ಬೊಲ ಮರೆತುಬಿಡು—ಈ ಸಕರ್ಮಕ ಧಾತುಗಳು ಮೂರು ಭೂತಕಾಲ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತುಗಳಂತೆಯೇ ಕರ್ತೃಪದದ ಲಿಂಗ, ವಚನ ಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬರುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು ನೆ ಪ್ರತ್ಯಯದ ನಿಯಮ ವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

C. ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ

ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲಗಳು 2 ವಿಧ : 1) ಸಾಮಾನ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ, 2) ಸಂಭಾವ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ.

1) ಸಾಮಾನ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ

ಏಕ

ಬಹು

ಪು. ಮೆ ಜಾಕೆಗಾ |
ನಾನು ಹೋಗುವೆನು.

ಹಮ ಜಾಯೆಗೆ |
ನಾವು ಹೋಗುವೆವು.

ಸ್ತ್ರೀ. ಮೆ ಜಾಕೆಗಿ |
ನಾನು ಹೋಗುವೆನು.

ಹಮ ಜಾಯೆಗಿ |
ನಾವು ಹೋಗುವೆವು.

ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷ

ಪು. ತು ಜಾಯೆಗಾ |
ನೀನು ಹೋಗುವೆ.

ತುಮ ಜಾಖೋಗೆ |
ನೀವು ಹೋಗುವಿರಿ.

ಆಪ ಜಾಯೆಗೆ |
ತಾವು ಹೋಗುವಿರಿ.

ಸ್ತ್ರೀ. ತು ಜಾಯೆಗಿ |
ನೀನು ಹೋಗುವೆ.

ತುಮ ಜಾಖೋಗಿ |
ನೀವು ಹೋಗುವಿರಿ.

ಆಪ ಜಾಯೆಗಿ |
ತಾವು ಹೋಗುವಿರಿ.

ಪ್ರಥಮ ಪುರುಷ

ಏಕ

ಬಹು

ಪು. वह जायेगा ।
ಅವನು ಹೋಗುವನು.

वे जायेंगे ।
ಅವರು ಹೋಗುವರು.

ಸ್ತ್ರೀ. वह जायेगी ।
ಅವಳು ಹೋಗುವಳು.

वे जायेंगी ।
ಅವರು ಹೋಗುವರು.

ಮೇಲಿನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಜಾ ಧಾತುವಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದ ಎಲ್ಲಾ ರೂಪಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಧಾತುವಿಗೆ ಕರ್ತೃಪದದ ಲಿಂಗ, ವಚನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಕೆಗಾ, ಕೆಗಿ, ಏಗಾ, ಏಗಿ, ಓಗೇ, ಓಗಿ ಆಗೇ, ಮತ್ತು ಆಗಿ ಎಂಬ ಆಖ್ಯಾತ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದ ರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ.

2. संभाव्य भविष्यत्काल संಭಾವ्य ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ

ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ

ಪು. मैं जाऊँ ।
ನಾನು ಹೋಗಲೇ.

हम जायें ।
ನಾವು ಹೋಗಲೇ.

ಸ್ತ್ರೀ. मैं जाऊँ ।
ನಾನು ಹೋಗಲೇ.

हम जायें ।
ನಾವು ಹೋಗಲೇ.

ಮೇಲಿನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಭಾವ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದ ರೂಪಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿನ ಗಾ, ಗೇ, ಗಿ ಎಂಬ ಆಖ್ಯಾತ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದರಿಂದ ಸಂಭಾವ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದ ರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವು ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವಾಗುವ ಅಥವಾ ಮಾಡುವ ಕೇವಲ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಆ ಕೆಲಸವು ಆಗಬಹುದು; ಅಥವಾ ಆಗದಿರಬಹುದು.

ತಾಲಿಕಾ

ಕಾಲ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳ ಕಾಲಗಳು

a			b	c	
ವರ್ತಮಾನಕಾಲ ವರ್ತಮಾನಕಾಲ				ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ	
1	2	3		1	2
ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ತಮಾನಕಾಲ ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ತಮಾನಕಾಲ		ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ವರ್ತಮಾನಕಾಲ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ವರ್ತಮಾನಕಾಲ		ಸಾಮಾನ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ	ಸಂಭಾವ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ ಸಂಭಾವ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ
ಸಂದಿಗ್ಧ ವರ್ತಮಾನಕಾಲ ಸಂದಿಗ್ಧ ವರ್ತಮಾನಕಾಲ			ಭೂತಕಾಲ ಭೂತಕಾಲ		
1	2	3			
ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತಕಾಲ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತಕಾಲ				ಪೂರ್ಣ ಭೂತಕಾಲ ಪೂರ್ಣ ಭೂತಕಾಲ	
1	2			1	2
ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತು ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತು	ಸಕರ್ಮಕ ಧಾತು ಸಕರ್ಮಕ ಧಾತು (ನೆ ಪ್ರತ್ಯಯ)			ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತು ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತು	ಸಕರ್ಮಕ ಧಾತು ಸಕರ್ಮಕ ಧಾತು (ನೆ ಪ್ರತ್ಯಯ)
ಆಸನ್ನ ಭೂತಕಾಲ ಆಸನ್ನ ಭೂತಕಾಲ					
1	2				
ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತು ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತು				ಸಕರ್ಮಕ ಧಾತು ಸಕರ್ಮಕ ಧಾತು (ನೆ ಪ್ರತ್ಯಯ)	

वाच्य क्रियापदಗಳ ವಾಚ್ಯ

ಕ್ರಿಯೆಯ ಯಾವ ರೂಪಾಂತರವು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಕರ್ತೃಪದದ, ಕರ್ಮಪದದ ಅಥವಾ ಕೇವಲ ಭಾವದ ವಿಷಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಆ ರೂಪಾಂತರವನ್ನು ವಾಚ್ಯವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ 3 ವಾಚ್ಯಗಳಿವೆ: 1 ಕರ್ತೃವಾಚ್ಯ, 2 ಕರ್ಮವಾಚ್ಯ, 3 ಭಾವವಾಚ್ಯ.

1. ಕರ್ತೃವಾಚ್ಯ—ಕರ್ತೃವಾಚ್ಯ:—ವಾಕ್ಯದ ಉದ್ದೇಶವು ಕ್ರಿಯೆಯ ಕರ್ತೃವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಕ್ರಿಯೆಯ ಆ ರೂಪಾಂತರವು ಕರ್ತೃವಾಚ್ಯ ವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

उदा :—लड़का दौड़ता है ।

लड़के ने पुस्तक पढ़ी ।

रानी ने सहेलियों को बुलाया ।

2. ಕರ್ಮವಾಚ್ಯ—ಕರ್ಮವಾಚ್ಯ:—ವಾಕ್ಯದ ಉದ್ದೇಶವು ಕ್ರಿಯೆಯ ಕರ್ಮಪದವೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದರೆ ಕ್ರಿಯೆಯ ಆ ರೂಪಾಂತರವು ಕರ್ಮ ವಾಚ್ಯವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

उदा :—सीता से कपड़ा सिया जाता है ।

राम से पुस्तक पढ़ी गयी ।

मुझसे बोझ न उठाया जायेगा ।

3. ಭಾವವಾಚ್ಯ—ಭಾವವಾಚ್ಯ:—ವಾಕ್ಯದ ಉದ್ದೇಶವು ಕ್ರಿಯೆಯ ಕರ್ತೃ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಪದವಾವುದೂ ತಿಳಿದುಬರದಿದ್ದರೆ ಕ್ರಿಯೆಯ ಆ ರೂಪಾಂತರವು ಭಾವವಾಚ್ಯವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

उदा :—मुझसे उठा नहीं जायेगा ।

यहाँ कैसे बैठा जायेगा ।

धूप में चला नहीं जाता ।

ಕರ್ತೃವಾಚ್ಯವು ಅಕರ್ಮಕ, ಸಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೂ, ಕರ್ಮ ವಾಚ್ಯವು ಕೇವಲ ಸಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಭಾವವಾಚ್ಯವು ಕೇವಲ ಅಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಯೋಗ-ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳ ಪ್ರಯೋಗ.

ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯ ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ವಾಚ್ಯಗಳ ಹಾಗೆಯೇ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಪ್ರಯೋಗವೆಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಲಕ್ಷಣವುಂಟು. ಆ ಪ್ರಕರಣವು ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಮೀರಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಬಿಡಲಾಗಿದೆ; ಕೇವಲ ವಾಚ್ಯ ಪ್ರಕರಣ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

B. अविकारी शब्द अव्ययಗಳು

I. क्रियाविशेषण क्रियाविशेषणಗಳು

(ADVERBS)

- (1) राम कल आया । रामನು ನೆನ್ನೆ ಬಂದನು.
- (2) जंगल दूर है । ಕಾಡು ದೂರವಿದೆ.
- (3) उसकी बात ठीक है । ಅವನ ಮಾತು ಸರಿಯಾಗಿದೆ.

ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದಪ್ಪಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಶಬ್ದಗಳು ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಅವುಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಪದಗಳಿಗೆ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣಗಳೆಂದು ಹೆಸರು. ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣಗಳು ಕ್ರಿಯೆಯು ನಡೆದದ್ದು ಅಥವಾ ನಡೆಯುವುದು ಎಲ್ಲಿ? ಯಾವಾಗ? ಏತಕ್ಕೆ? ಹೇಗೆ? ಯಾವುದರ ದೆಸೆಯಿಂದ? ಮುಂತಾದ ಕ್ರಿಯೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಇವು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದದೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣಗಳು 4 ವಿಧ :

- (1) ಕಾಲವಾಚಕ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ ಕಾಲವಾಚಕ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ.
- (2) ಸ್ಥಾನವಾಚಕ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ ಸ್ಥಾನವಾಚಕ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ.
- (3) ರೀತಿವಾಚಕ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ ರೀತಿವಾಚಕ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ.
- (4) ಯೌಗಿಕ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ ಯೌಗಿಕ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ.

(1) ಕಾಲವಾಚಕ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ :—

सीता परसों गयी ।

ಸೀತೆಯು ಮೊನ್ನೆ ಹೋದಳು.

कमी कमी पानी बरसता है ।

ಅಗಾಗ್ಗೆ ಮಳೆ ಸುರಿಯುತ್ತದೆ.

ಈ ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದಪ್ಪಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣಗಳು ಕ್ರಿಯೆಯು ಯಾವಾಗ ನಡೆದದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಆದಕಾರಣ ಅವು ಕಾಲವಾಚಕ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣಗಳು.

(2) ಸ್ಥಾನವಾಚಕ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ :—

घर नजदीक है । मुने ಹತ್ತಿರವಿದೆ.

देहली दूर है । ದೆಹಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ.

ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದಪ್ಪಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣಗಳು ಕ್ರಿಯೆಯು ನಡೆದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಇವು ಸ್ಥಾನವಾಚಕ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣಗಳು.

(3) ರೀತಿವಾಚಕ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ :—

हमें हिंदी जरूर पढ़नी चाहिये ।

ನಾವು ಖಂಡಿತ ಹಿಂದಿ ಓದಬೇಕು.

राम स्वयं यह काम करेगा ।

ರಾಮನು ಸ್ವತಃ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವನು.

ಮೇಲಿನ ದಪ್ಪಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಬ್ದಗಳು ರೀತಿವಾಚಕ ಕ್ರಿಯಾ ವಿಶೇಷಣಗಳು. ಇವು ಕ್ರಿಯೆಯು ನಡೆಯುವ ರೀತಿ ಅಥವಾ ವಿಧಾನ ವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ.

(4) यौगिक क्रियाविशेषण :—

तुम साफ साफ क्यों नहीं बोलते ?

ನೀನು ಸರಿಯಾಗಿ ಏಕೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ?

एकाएक धन मिल गया ?

ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಹಣವು ಸಿಕ್ಕಿ ಹೋಯಿತು.

ಮೇಲೆ ದಪ್ಪಕ್ಷರದ ಪದಗಳು ಯೌಗಿಕ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣಗಳು. ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳು ಸೇರಿಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಒಂದು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಸೇರಿಯೋ ಇವುಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ.

II. संबंध सूचकाव्यय संबಂಧ ಸೂಚಕಾವ್ಯಯ

घर के पीछे पेड़ हैं ।

ಮನೆಯ ಹಿಂದುಗಡೆ ಮರಗಳಿವೆ.

स्कूल के सामने मैदान है ।

ಸ್ಕೂಲಿನ ಎದುರುಗಡೆ ಮೈದಾನವಿದೆ.

राम घर की ओर जा रहा है ।

ರಾಮನು ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

मोहन शंकर की तरह है ।

ಮೋಹನನು ಶಂಕರನ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಾನೆ.

ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದಪ್ಪ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಬ್ದಗಳು ಸಂಬಂಧ ಸೂಚಕಾವ್ಯಯಗಳು. ಇವು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪದಗಳಿಗಾಗಲಿ, ಪದಗಳ ಗುಂಪುಗಳಿಗಾಗಲಿ, ಇಲ್ಲವೇ ಇತರ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗಾಗಲಿ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಇವು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಹೊಂದದೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಯೋಗ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂಬಂಧ ಸೂಚಕಾವ್ಯಯಗಳನ್ನು 2 ವಿಧವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು :

के निन्द प्रारंभवागुवुवु केलवु.

की निन्द प्रारंभवागुवुवु केलवु.

के ऊपर मेलुगडे

की तरफ कडेಗೆ

के नीचे केकगडे

की तरह ಹಾಗೆ

के सामने मुमुदुगडे

की ओर ಕಡೆಗೆ

के पीछे हुंदुगडे

की नाई ಹಾಗೆ

के साथ संगड

की खातिर ಗಾಗಿ

के अंदर ಒಳಗडे

की अपेक्षा गिंत

के बाहर ಹೊರಗडे

की जगह ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ

III. समुच्चय बोधक समुच्चय बोधकಗಳು.

राम और मोहन आते हैं ।

ರಾಮ ಮತ್ತು ಮೋಹನನು ಬರುತ್ತಾರೆ.

तुम इतिहास या भूगोल पढो ।

ನೀವು ಇತಿಹಾಸ ಅಥವಾ ಭೂಗೋಳ ಓದಿರಿ.

वह धनी नहीं है पर सुखी है ।

ಅವನು ಧನಿಕನಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸುಖಿ.

राम के पास पैसे थे इसलिये वह सिनेमा गया ।

ರಾಮನ ಹತ್ತಿರ ಹಣವಿತ್ತು ; ಆದ ಕಾರಣ ಅವನು ಸಿನೆಮಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

मोहन ने कहा कि मैं घर जाऊँगा ।

ಮೋಹನನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

तुमने समझा कि नहीं ?

ನೀನು ತಿಳಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ?

ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದಪ್ಪ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಬ್ದಗಳು ಸಮುಚ್ಚಯ ಬೋಧಕಗಳು. ಇವು ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಎರಡು ಪದಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸುವ, ವಿಭಾಜಿಸುವ ಇಲ್ಲವೇ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವ ಪದಗಳು. ಇವು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ.

IV. विस्मय बोधक विसृय बोधकಗಳು

वाह ! तुम अच्छा बोले ।

ಓಹೋ ! ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ.

हाय ! वह कैसा भयानक दृश्य था !

ಅಯ್ಯೋ ! ಅದು ಎಂತಹ ಭಯಾನಕ ದೃಶ್ಯ !

ಮೇಲೆ ದಪ್ಪ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಬ್ದಗಳು ವಿಸ್ಮಯ ಬೋಧಕಗಳು. ಇವು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಶ್ಚರ್ಯ, ಹರ್ಷ, ದುಃಖ, ತಿರಸ್ಕಾರ ಮೊದಲಾದ ಮನೋಭಾವಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಅವ್ಯಯಗಳು. ಇವು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗವಾಗುವಾಗ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ.

5. ಕ್ಷಿಪ್ರಭಾಗ ಕೆಲವು ಜಟಿಲ ವಿಷಯಗಳು

1. ವಿಧಿರೂಪ ವಿಧಿರೂಪ ಕ್ರಿಯೆ

ತು ಯಹ್ನಿ ಆ । ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಬಾ.

ತುಮ ಯಹ್ ಕಾಮ ಕರೋ । ನೀನು ಈ ಕೆಲಸಮಾಡು.

ತುಮ ಕಾಫಿ ಪಿಆ । ನೀವು ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯಿರಿ.

ಆಪ ಫಲ ಖಾಡ್ಯೇ । ತಾವು ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನಿರಿ.

ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದಪ್ಪಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಕ್ರಿಯಾರೂಪಗಳು ವಿಧಿರೂಪ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿವೆ. ವಿಧಿ ಎಂದರೆ ಆಜ್ಞೆಯೆಂದರ್ಥ, ವಿಧಿ ರೂಪಗಳು ಸರ್ವನಾಮಗಳ ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತವೆ. ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸುವಾಗ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುವುದು. ತು ಬಂದಾಗ ಧಾತುವು ಇದ್ದ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ತುಮ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಮಾನ ವಯಸ್ಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೂ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಜನಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಆಗ ಧಾತುವಿಗೆ ಆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಗೌರವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆಪ ಬಂದಾಗ ಧಾತುವಿಗೆ ಔ ಸೇರುತ್ತದೆ.

ವಿಧಿ ರೂಪ ಕ್ರಿಯೆಯ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳು

ತು ಆ	ತುಮ ಆಆ	ಆಪ ಆಡ್ಯೇ
ನೀನು ಬಾ	ನೀವು ಬನ್ನಿ	ತಾವು ಬನ್ನಿರಿ
ತು ಜಾ	ತುಮ ಜಾಆ	ಆಪ ಜಾಡ್ಯೇ
ನೀನು ಹೋಗು	ನೀವು ಹೋಗಿ	ತಾವು ಹೋಗಿರಿ.
ತು ಲಿಖ	ತುಮ ಲಿಖಿ.	ಆಪ ಲಿಖಿಯೇ
ನೀನು ಬರೆ	ನೀವು ಬರೆಯಿರಿ	ತಾವು ಬರೆಯಿರಿ

ತು ಪಢೆ	ತುಮ ಪಢೊ	ಆಪ ಪಢಿಯೆ
ನೀನು ಓದು	ನೀವು ಓದಿರಿ	ತಾವು ಓದಿರಿ
ತು ಪಿ	ತುಮ ಪಿಖೊ	ಆಪ ಪಿಜಿಯೆ
ನೀನು ಕುಡಿ	ನೀವು ಕುಡಿಯಿರಿ	ತಾವು ಕುಡಿಯಿಸಿ
ತು ದೆ	ತುಮ ದೊ	ಆಪ ದಿಜಿಯೆ
ನೀನು ಕೊಡು	ನೀವು ಕೊಡಿರಿ	ತಾವು ಕೊಡಿರಿ
ತು ಕರ	ತುಮ ಕರೊ	ಆಪ ಕಿಜಿಯೆ
ನೀನು ಮಾಡು	ನೀವು ಮಾಡಿರಿ	ತಾವು ಮಾಡಿರಿ
ತು ಲೆ	ತುಮ ಲೊ	ಆಪ ಲಿಜಿಯೆ
ನೀನು ತೆಗೆದುಕೊ	ನೀವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ	ತಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ

2. भाव कृदंत कृदंत भावनानाम्

पढ़ना एक अच्छा गुण है ।

ಓದುವುದು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣ.

देना दानियों का कर्तव्य है ।

ಕೊಡುವುದು ದಾನಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ.

दौटना लड़कों का स्वभाव है ।

ಓಡುವುದು ಹುಡುಗರ ಸ್ವಭಾವ.

लड़का पढ़ने में होशियार है ।

ಹುಡುಗನು ಓದುವುದರಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತ.

ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದಪ್ಪ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಧಾತು ಸರಿಪಡಿಸಿ ರೂಪಗಳು ಕೃದಂತ ಭಾವನಾಮಗಳು. ಧಾತುವಿಗೆ ನಾ ಪ್ರತ್ಯಯ ವನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಕೃದಂತ ಭಾವನಾಮವಾಗುತ್ತವೆ. ಇವು ನಾಮ ಪದಗಳಂತೆಯೇ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವವು. ಇವುಗಳಿಗೆ ನಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ ಗಳು ಸೇರಿದಾಗ ಅವುಗಳ ತುದಿಯ ನಾ ವು ನೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

3. ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲಿಕ ಕೃದಂತ ಕೃದಂತ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲ

ಲಿಖಿತಾ ಹುಣ್ಣಿ	ಬರೆಯುತ್ತಿರುವ ಹುಡುಗ.
ರೋತೆ ಹುಣ್ಣಿ	ಅಳುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳು.
ಪಠತಿ ಹುಣ್ಣಿ	ಓದುತ್ತಿರುವ ಹುಡುಗ.
ವಿಠತಿ ಹುಣ್ಣಿ	ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಹುಡುಗಿಯರು.

ಧಾತುವಿಗೆ ತಾ ಹುಣ್ಣಿ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದ ಕೃದಂತ ರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೃದಂತ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲವು ನಾಮವಿಶೇಷಣದ ಹಾಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಆಗ ಅದು ಮುಂದಿರುವ ನಾಮಪದದ ಲಿಂಗ, ವಚನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ.

4. ಭೂತಕಾಲಿಕ ಕೃದಂತ ಕೃದಂತ ಭೂತಕಾಲ

ಖೋಯಾ ಹುಣ್ಣಿ	ಒಗ್ಗಿದ ಬಟ್ಟೆ
ಬನಾಯಿ ಹುಣ್ಣಿ	ಮಾಡಿದ ಅಡಿಗೆ
ಲಿಖಿತ ಹುಣ್ಣಿ	ಬರೆದ ಕಾಗದಗಳು
ಪಠಿ ಹುಣ್ಣಿ	ಓದಿದ ಕಥೆಗಳು

ಭೂತಕಾಲದ ಕ್ರಿಯಾಪದಕ್ಕೆ ಹುಣ್ಣಿ ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಭೂತಕಾಲದ ಕೃದಂತವಾಗುತ್ತದೆ. ಭೂತಕಾಲದ ಕೃದಂತವು ನಾಮವಿಶೇಷಣದ ಹಾಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಆಗ ಅದು ಮುಂದಿರುವ ನಾಮಪದದ ಲಿಂಗ, ವಚನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ.

5. ಕೃದಂತ ರೂಪಾತ್ಮಕ ರೂಪ

ಕೃದಂತ ರೂಪಾತ್ಮಕ ರೂಪ

ನಿರಂತರ ಭೋಧಕ ರೂಪಗಳು

ಆಯಾ ಕರ ಬರುತ್ತಾ ಇರು.	ರಾಮ ಆಯಾ ಕರತಾ ಹೈ
ಜಾಯಾ ಕರ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರು.	ಸೀತಾ ಜಾಯಾ ಕರತೀ ಹೈ
ಲಿಖಾ ಕರ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಇರು.	ಲಡಕೆ ಲಿಖಾ ಕರತೆ ಹೈ

ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತಕಾಲದ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಕರ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಕೃದಂತ ರೂಪಾತ್ಮಕ ರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದಿನಗಳವರೆಗೆ, ನಿತ್ಯವೂ, ಆಗಾಗ್ಗೆ ಮುಂತಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ನಿರಂತರತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಈ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ನೆ ನಿಯಮವು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

6. ಸಹಾಯಕ ಕ್ರಿಯಾಣ್ ಸಹಾಯಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳು (AUXILIARY VERBS)

मैं हिंदी पढ़ सकता हूँ । ನಾನು ಹಿಂದೀ ಓದಬಲ್ಲೆನು.

वह कह चुका था । ಅವನು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದನು.

उसको बोलने दो । ಅವನನ್ನು ಮಾತನಾಡಗೊಡಿರಿ.

ललिता देखने लगी । ಲಲಿತೆಯು ನೋಡತೊಡಗಿದಳು.

राम वहाँ नहीं जा पाया ।

ರಾಮನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಾರದಾದನು.

मैं सीखना चाहता हूँ । ನಾನು ಕಲಿಯಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದಪ್ಪ ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿರುವ ಶಬ್ದಗಳು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಧಾನ ಧಾತುವಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳ ಸಹಾಯಕ

ಶಕ್ಯತೆ, ಶುಕ್ಲನಾ ಮುಕ್ತಾಯ, ಧೇನಾ ಅನುಮತಿ, ಲಗನಾ ಪ್ರಾರಂಭ, ಪಾನಾ ಸಾಧ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಚಾಹನಾ ಅಪೇಕ್ಷೆ ನೊದಲಾದ ಭಾವಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಂದು ಹೆಸರು. ಈ ರೀತಿ ಸಹಾಯಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗವಾಗುವಾಗ ಕಾಲ, ಪುರುಷ, ಲಿಂಗ, ವಚನಗಳಿಂದ ಆಗುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಇವುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರಧಾನ ಧಾತುಗಳು ಇದ್ದ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ.

7. संयुक्त क्रियाएँ संयुक्त क्रियाएँ (COMPOUND VERBS)

- 1) राम आ जाता है। सीता आ गयी है।
ರಾಮನು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಸೀತೆಯು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ.
- 2) हम रुपये दे देते हैं। उन्होंने रुपये दे दिये हैं।
ನಾವು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಅವರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.
- 3) मोहन किताब ले लेता है। विमला ने रुपया ले लिया।
ಮೋಹನನು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ವಿಮಲಳು ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಳು.
- 4) हाथी डाली तोड़ डालता है। राम ने तीन आम खा डाले।
ಅನೆಯು ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಮುರಿದುಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ರಾಮನು ಮೂರು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿಂದುಹಾಕಿದನು.
- 5) बूढ़ा गिर पड़ता है। बूढ़ी गिर पड़ी।
ಮುಡುಕನು ಬಿದ್ದು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಮುಡುಕಿಯು ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಳು.

- 6) नारायण बोल उठता है । बची जाग उठी ।
 ನಾರಾಯಣನು ಮಾತನಾಡಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು.
 ಬಿಡುತ್ತಾನೆ.
- 7) विद्यार्थी प्रश्न पूछ बैठते हैं । अध्यापक उत्तर कह बैठे ।
 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿ
 ಕೇಳಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಬಿಟ್ಟರು.
- 8) मैं पुस्तक को रख छोड़ता हूँ । लडके ने पुस्तक को रख छोड़ा ।
 ನಾನು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಹುಡುಗನು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಇಟ್ಟು
 ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಬಿಟ್ಟನು.
- 9) सिपाही लोगों को रोक इंजनियर ने पानी रोक
 रखते हैं । रखा ।
 ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಜನಗಳನ್ನು ಇಂಜಿನಿಯರು ನೀರನ್ನು ತಡೆದು
 ತಡೆದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಬಿಟ್ಟರು.

ಮೇಲಿನ ದಪ್ಪ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳು ಎರಡು ಧಾತುಗಳಿಂದ ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಒಂದೇ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳಾಗಿವೆ.

ಹೇಳಲಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬರುವ ಎರಡು ಧಾತುಗಳ ಜೋಡಣೆಯೇ ಸಂಯುಕ್ತ ಕ್ರಿಯೆಗಳು. ಈ ಜೋಡಣೆಯು ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಜೋಡಣೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಧಾತುವು ಇದ್ದ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಎರಡನೆಯ ಧಾತುವು ಮಾತ್ರ ಕರ್ತೃಪದದ ಲಿಂಗ, ವಚನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಜೋಡಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಎರಡನೆಯ ಧಾತುವಿನ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವು ದೂರವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಸಂಭವವೂ ಉಂಟು.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿವೆ.
ಉದಾ : ತಿಂದುಹಾಕು, ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳು, ಬಂದುಬಿಡು ಇತ್ಯಾದಿ.

ಸಂಯುಕ್ತ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಧಾತುವಿನ ಜೊತೆಗೆ ಎರಡನೆಯ ಧಾತುಗಳಾಗಿ (1) ಜಾನಾ (2) ದೇನಾ (3) ಲೇನಾ (4) ಡಾಲನಾ (5) ಪಡನಾ (6) ತಠನಾ (7) ಬೈತನಾ (8) ಛೊಡನಾ (9) ರಖನಾ ಮುಂತಾದುವು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

8. आवश्यकता बोधक क्रियाएँ

ಆವಶ್ಯಕತೆ ಬೋಧಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳು

Compulsion

Necessity

Oligation

ಪಡನಾ

है

था

होगा

चाहिये

ಒತ್ತಾಯ, ಆವಶ್ಯಕತೆ, ಬೇಕು, ಮೊದಲಾದ ಆವಶ್ಯಕತಾ ಬೋಧಕ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಕೃದಂತ ಭಾವನಾಮದ ಜೊತೆಗೆ ಮೇಲಿನ ಪದಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಕರ್ತೃಪದವು ಚತುರ್ಥೀ ವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಆ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಪದವಿದ್ದರೆ ಕ್ರಿಯಾ ಪದವು ಕರ್ಮಪದದ ಲಿಂಗ, ವಚನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಯೂ ಬರಬೇಕು. ಕರ್ಮಪದವಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರಾಗಲಿ, ಕರ್ಮಪದ ಇದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಕೊ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಸೇರಿದ್ದರಾಗಲಿ, ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

पडना ಒತ್ತಾಯ

राम को जाना पडा | ರಾಮನು ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು.

सीता को करना पडा | ಸೀತೆಯು ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು.

मोहन को एक रोटी खानी पडी | ಮೋಹನನು ಒಂದು ರೊಟ್ಟಿ ಯನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕಾಯಿತು.

ललिता को दो रुपये देने पड़े । ललितಳು ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ
ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು.

है, था, होगा, अवश्यकते
राम को जाना है । ರಾಮನು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ.
सीता को आना है । ಸೀತೆಯು ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ.
मृशे जाना था । ನಾನು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು.
राम को दो रोटियाँ खानी थीं । ರಾಮನು ಎರಡು ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು
ತಿನ್ನಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

उसको जाना होगा । ಅವನು ಹೋಗಬೇಕಾಗುವುದು.
सीता को दो फल खाने होंगे । ಸೀತೆಯು ಎರಡು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು
ತಿನ್ನಬೇಕಾಗುವುದು.

चाहिये बೇಕ
सबको हिंदी पढनी चाहिये । ಎಲ್ಲರೂ ಹಿಂದೀ ಓದಬೇಕು.
राम को एक रोटी खानी चाहिये । ರಾಮನು ಒಂದು ರೊಟ್ಟಿ
ಯನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕು.
सीता को दो रोटियाँ खानी चाहिये । ಸೀತೆಯು ಎರಡು ರೊಟ್ಟಿ
ಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕು.
उसे एक फल खाना चाहिये । ಅವನು ಒಂದು ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕು.

9. वाक्यों के भेद वाक्यಗಳ ಭೇದಗಳು (SYNTAX)

वाक्योंಗಳು 3 ಬಗೆಗಳು : 1) साधारण वाक्य, 2) मिश्र
वाक्य, 3) संयुक्त वाक्य

1. સાધારણ વાક્ય સಾધારણ વાಕ್ಯ

ಒಂದೇ ಉದ್ದೇಶ (ಕರ್ತೃಪದ) ಮತ್ತು ಒಂದೇ ವಿಧೇಯ (ಕ್ರಿಯಾ ಪದ) ಇರುವ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಧಾರಣ ವಾಕ್ಯವೆಂದು ಹೆಸರು.

ಉದಾ :— ರಾಮ ಆತಾ ಹೈ । ರಾಮನು ಬರುತ್ತಾನೆ.
 ಸೀತಾ ನೆ ಪಡಾ । ಸೀತೆಯು ಓದಿದಳು.
 ಬಿಚ್ಛಿ ದೌಡೇಗಿ । ಬೆಕ್ಕು ಓಡುವುದು.

2. मिश्र वाक्य मिश्र वाक्य

ಪ್ರಧಾನವಾದ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಒಂದು ವಿಧೀಯ ಇವಲ್ಲದೆ
ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಪೂರ್ಣ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿದ್ದರೆ ಆ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಮಿಶ್ರ ವಾಕ್ಯವೆಂದು
ಹೆಸರು.

ಉದಾ :— ಹಮಾರಾ ಕರ್ತವ್ಯ ಹೈ ಕಿ ಅಪನೆ ದೇಶ ಕ್ಕೀ ರಕ್ಷಾ ಕರೈ ।
 ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ.
 ತುಮ ವಹ್ನಿ ಜಾओगे या यहीं रहोगे ?
 ನೀನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವೆಯೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲಿ ಇರುವೆಯೋ ?

3. ಸಂಯುಕ್ತ ವಾಕ್ಯ ಸಂಯುಕ್ತ ವಾಕ್ಯ

ಸಾಧಾರಣ ಅಥವಾ ಮಿಶ್ರವಾಕ್ಯಗಳು ಸಮುಚ್ಚಯ ಬೋಧಕ
ಗಳಿಂದ ಸೇರಿರುವ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಯುಕ್ತ ವಾಕ್ಯ ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಉದಾ :— ನೆಹರು ಜಿ ದೇಶ ಕೆ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಹೈ ಆರ ಉನಕಿ ಬೆಡಿ ಇಂದಿರಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷಾ ಥಿಂ ಜಿಸನೆ ಆಜಕಲ್ ಉಸ ಪದ್ ಕೊ ಛೊಡ ದಿಯಾ ಹೈ।

ನೆಹ್ರೂರವರು ದೇಶದ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಮಗಳು ಇಂದಿರೆಯು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷಳಾಗಿದ್ದು ಈಗ ಆ ಪದವಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

10. पत्र - लेखन कागदगळ बरवळीಗೆ (LETTER WRITTING)

ಇಂದಿನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಪತ್ರಗಳ ರಚನೆಯ ಮಹತ್ತ್ವವು ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದು ಅದೂ ಒಂದು ಕಲೆಯು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿತಿದೆ. ಪತ್ರಗಳು ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಅಥವಾ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೋ ಅದೂ ಸಹ ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿವೆ.

ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವರು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.

1. लिखनेवालों का नाम, पता और तारीख ।

ಬರೆಯುವವರ ಹೆಸರು, ವಿಳಾಸ ಮತ್ತು ತಾರೀಖು ಮೇಲುಗಡೆ ಬಲಗಡೆ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಎಡಗಡೆ To ಗೆ ಬದಲು ಸೇವಾ में ಎಂದು ಬರೆಯಬೇಕು.

2. प्रशस्ति या प्रारंभ :—

ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಾರಂಭ-ಪತ್ರಗಳ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯ ಪಿತಾಜಿ, ಪೂಜ್ಯ ಮಾತಾಜಿ, ಆದರಣೀಯ, ಮಾನ್ಯವರ ಇತ್ಯಾದಿ ಗೌರವ ಸೂಚಕ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನಮಸ್ಕಾರ, ಪ್ರಣಾಮ, ಸಾದರ ಪ್ರಣಾಮ, ವಂದೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು.

ಸ್ನೇಹಿತರಾದರೆ ಪ್ರಿಯಮಿತ್ರ, ಪ್ರಿಯವರ, ಪ್ಯರಿ ಸಹೇಲಿ ಲಲಿತಾ ಇತ್ಯಾದಿ ಒಂದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಸಪ್ರೇಮ ನಮಸ್ತೆ ಯನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕು.

ಚಿಕ್ಕವರಾದರೆ ಚಿರಂಜೀವಿ, ಚಿರಾಯು ರಾಮು ಇತ್ಯಾದಿ ಒಂದನ್ನು ಬರೆದು ಆಶೀರ್ವಾದ ವನ್ನೂ ಬರೆಯಬೇಕು.

3. समाचार :—

ಈ ಕಾಲಂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದು ಇದರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿರುವ ಸಮಾಚಾರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆಯಬೇಕು.

4 अंत :—

ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪತ್ರದ ಬಲಗಡೆ ದೊಡ್ಡವರಿಗಾದರೆ अपना आज्ञाकारी पुत्र, आपका प्रिय, आपका स्नेह भाजन ಇತ್ಯಾದಿಯೂ, ಸ್ನೇಹಿತರಾದರೆ तुम्हारा प्रियमित्र, तुम्हारा प्यारा दोस्त, तुम्हारी प्यारी सहेली ಇತ್ಯಾದಿ ಬರೆಯಬೇಕು.

कुछ पत्रों के नमूने

छुट्टी के लिये पत्र - ರಜಕ್ಕಾಗಿ ಪತ್ರ

साहित्य प्रसार मंदिर
555 नज़रबाद, मैसूर
ता ॥ 1-6-63

सेवा में

प्रधान अध्यापक

महाराजा हैस्कूल, मैसूर

मान्य प्रधान अध्यापकजी, सादर प्रणाम ।

अगले बुधवार (ता ॥ 5-6-63) को अपनी बहिन की शादी संपन्न होनेवाली है । अतः आपसे सविनय प्रार्थना करता हूँ कि आप कृपा करके मुझे दो दिन की छुट्टी मंजूर करें ।

आपका आज्ञाकारी विद्यार्थी
एम. सी. महेशचन्द्र गौड
X A वर्ग

पिताजी से रुपये माँगने का पत्र

साहित्य प्रसार मंदिर
555 नज़रबाद, मैसूर
ता ॥ 1-7-63

पूज्य पिताजी की सेवा में

एम. सी. विजय लक्ष्मी के अनेक नमस्कार ।

अभी हाल में अपने अरसू बोर्डिंग हैस्कूल में संगीत परीक्षा का केंद्र मंजूर हो गया है । यह परीक्षा देना मेरी भी बड़ी इच्छा है । अतः आप कृपया परीक्षा-शुल्क एवं खर्च के लिये पच्चीस रुपये भेज दें ।

आपकी प्यारी पुत्री
एम. सी. विजयलक्ष्मी
VIII A वर्ग

11. वाक्यांश वाक्यांशಗಳು (PHRASES)

ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯಾಂಶಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃಪದಗಳಾಗಲಿ, ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳಾಗಲಿ, ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಇವುಗಳು ಪೂರ್ಣ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಾಕ್ಯದ ಪೂರ್ಣ ಅರ್ಥ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇವು ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಅಧಿಕ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ವಾಕ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನೂ, ಅವುಗಳ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ :

1. इने गिने बळख सुलु इने गिने लोग ही विवेकी होते हैं ।
2. कोई न कोई याददादरु आदमी को कोई न कोई काम करना चाहिये ।
3. एक न एक बंदादरु एक न एक दिन मोहनती अपनी मेहनत का फल पायेगा ।
4. हो सके तो सङ्गुबादरु हो सके तो मैं कल आऊँगा ।
5. आस-पास ळ्त्तिर शहर के आस-पास कोई जंगल नहीं है ।
6. जान-बूझकर थिदु थिदु जान-बूझकर कोई भूल नहीं करते ।
7. जैसे जैसे ळ्त्तिर ळ्त्तिर जैसे जैसे देश स्वतंत्र हुआ वैसे वैसे अनेक कष्ट आने लगे ।
8. कम से कम चढैयु बङ्गु पेटी का दाम कस से कम एक रुपया होगा ।
9. कुछ न कुछ बलैयु सुलु चींटी कुछ न कुछ काम करती रहती है ।
10. किताब का कीडा खुसुचद ळ्त्तिर किताब का कीडा मत बनो ।

मुहावरे वाक्कारे (हिडिनुडि)
(IDIOMS)

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆಯಾ ಭಾಷೆಯ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಾಗ್ಧಾರೆಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯಂತೂ ಇವುಗಳ ಪ್ರಯೋಗವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ವಾಗ್ಧಾರೆಯ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಲ್ಲದ ಭಾಷೆಯು ಸರಸತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರಲಾರದು.

ವಾಗ್ಧಾರೆಯ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಅರ್ಥವು ನಮಗೆ ಮೇಲೆ ಕಾಣುವ ಶಬ್ದಾರ್ಥಕ್ಕಿಂತಲೂ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದು ನಾವು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಉಪಯೋಗವು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವೆನಿಸಿದೆ.

ಈ ಕೆಳಗೆ ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯ ಕೆಲವು ವಾಗ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಅರ್ಥ ಸಹಿತ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ವಾಕ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ:

1. कमर कसना—ಸಿಡ್ಡವಾಗುವುದು. चीनियों को खदेड़ने के लिये सारा देश कमर कसे हुए है ।
2. फूला न समाना—ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳುವುದು. परीक्षा में अपने को उत्तीर्ण पाकर लड़का फूला न समाया ।
3. काम तमाम कर देना—ಕೊಂದುಬಿಡುವುದು. सिपाहियों ने वैरियों का काम तमाम कर दिया ।
4. शोर मचाना—ಗಲಾಟೆಮಾಡುವುದು. वर्ग में अध्यापक की गैर हाजिरी में लड़के शोर मचाते हैं ।

5. पेट में चूहे दौड़ना—ಹಸಿವಾಗುವುದು. कुछ खाये बिना सुबह से शाम तक काम करने से किसान के पेट में चूहे दौड़ते हैं ।

6. भौहें चढ़ना—ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವುದು. समुद्र राजा को मार्ग न देता हुआ देखकर रामचंद्रजी की भौहें चढ़गयीं ।

7. बात खुल जाना—ಗುಟ್ಟು ರಟ್ಟಾಗುವುದು. कीचक का वध रहस्य में हुआ मगर पीछे बात खुल गयी ।

8. गले लगाना—ಆಲಿಂಗನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. उसने अपने बच्चे को गले लगाया ।

गिनती के शब्द

(एक से पचास तक)

१	एक	१८	अठारह	३५	पैंतीस
२	दो	१९	उन्नीस	३६	छत्तीस
३	तीन	२०	बीस	३७	सैंतीस
४	चार	२१	इक्कीस	३८	अड़तीस
५	पाँच	२२	बाईस	३९	उंतालीस
६	छः	२३	तेईस	४०	चालीस
७	सात	२४	चौबीस	४१	इकतालीस
८	आठ	२५	पच्चीस	४२	बयालीस
९	नौ	२६	छब्बीस	४३	तैंतालीस
१०	दस	२७	सत्ताईस	४४	चौवालीस
११	ग्यारह	२८	अट्ठाईस	४५	पैंतालीस
१२	बारह	२९	उंतीस	४६	छियालीस
१३	तेरह	३०	तीस	४७	सैंतालीस
१४	चोदह	३१	इकतीस	४८	अड़तालीस
१५	पंद्रह	३२	बत्तीस	४९	उनचास
१६	सोलह	३३	तैंतीस	५०	पचास
१७	सत्रह	३४	चौत्तीस		

कुछ संख्याएँ कलवु संख्याङ्क

$$\frac{1}{8} \frac{1}{4} \text{ पाव}$$

$$\frac{1}{2} \frac{1}{2} \text{ आधा}$$

$$\frac{3}{8} \frac{3}{4} \text{ पौना}$$

$$\frac{1}{8} \frac{1}{4} \text{ सवा}$$

$$\frac{1}{2} \frac{1}{2} \text{ डेढ}$$

$$\frac{3}{8} \frac{3}{4} \text{ पौने दो}$$

$$\frac{1}{8} \frac{1}{4} \text{ सवा दो}$$

$$\frac{1}{2} \frac{1}{2} \text{ ढाई}$$

$$\frac{3}{8} \frac{3}{4} \text{ पौने तीन}$$

$$\frac{1}{8} \frac{1}{4} \text{ सवा तीन}$$

$$\frac{1}{2} \frac{1}{2} \text{ साढे तीन}$$

इत्यादि

ಅಭ್ಯಾಸ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು

ಶಬ್ದों का वर्गीकरण ಶಬ್ದಗಳ ಬಗೆಗಳು (ಪುಟ 15)

1. ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಅವು ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ವಿಧವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು? ಅವು ಯಾವುವು?
2. ವಿಕಾರಿ ಶಬ್ದವೆಂದರೇನು? ಅದರ ಭೇದಗಳಾವುವು?
3. ಅವಿಕಾರಿ ಶಬ್ದವೆಂದರೇನು? ಅದರ ಭೇದಗಳಾವುವು?
4. ವಿಕಾರಿ, ಅವಿಕಾರಿ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿ.

संज्ञा नामपदಗಳು (ಪುಟ 16-33)

1. ನಾಮಪದ ಎಂದರೇನು? ಎಷ್ಟು ವಿಧ? ಯಾವುವು?
2. ರೂಢನಾಮ (ಜಾತಿವಾಚಕ ಸಂಜ್ಞಾ) ಅಂಕಿತನಾಮ (ವ್ಯಕ್ತಿವಾಚಕ ಸಂಜ್ಞಾ) ಭಾವನಾಮ (ಭಾವವಾಚಕ ಸಂಜ್ಞಾ)ಗಳೆಂದರೇನು? ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ವಿಶದೀಕರಿಸಿ.
3. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಾಮಪದಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅವು ಎಂತಹ ನಾಮ ಪದಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯ ಮೂಲಕ ವಿಶದೀಕರಿಸಿ—

लड़का	पाप	किताब	कलम
झंडा	संतोष	ललिता	सच
रमेश	मेज	प्रेम	मैदान
मैसूर	गंगा	गणेश	चासुंढी

ವಿ.ಸೂ :—ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಕಾರಣ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಪರಿಷ್ಕರಣದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಭ್ಯಾಸಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಡೆಯಲು ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

4. “ಲಿಂಗ”ವೆಂದರೇನು ? ಅದು ಎಷ್ಟು ವಿಧ ? ಮತ್ತು ಅವು ಯಾವುವು ?
ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಲಿಂಗಗಳು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿವೆ ?
5. ಪ್ರಾಣಿವಾಚಕ ನಾಮಪದಗಳ ಲಿಂಗನಿರ್ಣಯ ಸುಲಭ ; ಏಕೆ ?
6. ಅಪ್ರಾಣಿವಾಚಕ ನಾಮಪದಗಳ ಲಿಂಗನಿರ್ಣಯ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ ; ಏಕೆ ?
7. ಅಪ್ರಾಣಿವಾಚಕ ನಾಮಪದಗಳ ಲಿಂಗನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನೀವು ಹೇಗೆ ಮಾಡುವಿರಿ ? ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿ.
8. ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ನಾಮಪದಗಳನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ—

यह छोटा लडका है ।	यह छोटी किताब है ।
वहाँ पाठशाला की घंटी है ।	वहाँ राम का भाई है ।
सूरज निकलता है ।	लाली फैलती है ।
गाड़ी आयी ।	लड़का गया ।
राम आयेगा ।	सीता आयेगी ।
कन्नड हमारी भाषा है ।	हिमालय पहाड ऊँचा है ।

9. ನಾಮಪದಗಳ ಲಿಂಗಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುವ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಯಾವುವು ? ಒಂದೊಂದಕ್ಕೂ ಎರಡೆರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ.
10. ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ನಾಮಪದಗಳ ಲಿಂಗವನ್ನು ಬದಲಿಸಿ—

बालक	धोविन	बैल	सियार
साहेब	बाघ	औरत	सुता
पुत्र	मोर	पति	लड़की
चाची	सेठानी	माँ	विद्यार्थी

11. ವಚನ (ವಚನ) ಎಂದರೇನು ? ಅವು ಎಷ್ಟು ವಿಧ ? ಯಾವುವು ?

12. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಾಮಪದಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅವುಗಳ ವಚನಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಿ—

ಘರ	ಫಲ	ವೆಂಚೆ	ಕಮರೆ
ಪುಸ್ತಕೆ	ಕವಿ	ಖಾಣಿ	ಪಾಠಶಾಲಾ
ಬೇಡಿ	ಆದಮಿ	ಟೊಪಿ	ಲಡಕಾ
ಹಾಥಿ	ವಸ್ತು	ಬಹುಣ್	ಸೆವಾಣ್

13. ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ (ಕಾರಕ ಚಿಹ್ನೆ) ಎಂದರೇನು? ಅವು ಎಷ್ಟು ವಿಧ? ನಿವರವಾಗಿ ಬರೆಯಿರಿ?

14. ನಾಮಪದಗಳಿಗೆ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಸೇರುವಾಗ ಆಗುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ವಿವರಿಸಿ.

15. ಕಾ, ಕೆ, ಕಿ ನಿಯಮವನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿ.

ಸರ್ವನಾಮ ಸರ್ವನಾಮಗಳು (ಪುಟ 34-38)

1. ಸರ್ವನಾಮವೆಂದರೇನು? ಸರ್ವನಾಮಗಳು ಎಷ್ಟು ವಿಧ? ಯಾವಾವು ಎಂಬುದನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿ.

2. ಮೆ, ಹಮ, ತುಮ, ವಹ, ವೆ, ಕೊನ, ಜೊ, ಕೊಣ್ ಈ ಸರ್ವನಾಮಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ.

3. ಇವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ—

ಮೆ + ಕಾ	ಜೊ + ನೆ	ತುಮ + ಕೊ	ವಹ + ಕೊ
ಮೆ + ಕಿ	ಜೊ + ಕೊ	ಕೊಣ್ + ಸೆ	ವೆ + ಕಾ
ಮೆ + ಕೆ	ತುಮ + ಕಾ	ಕೊನ + ಕೊ	ವೆ + ನೆ

ವಿಶೇಷಣ ವಿಶೇಷಣಗಳು (ಪುಟ 39-42)

1. ನಾಮವಿಶೇಷಣವೆಂದರೇನು? ಅವು ಎಷ್ಟು ವಿಧ? ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡಿ.

2. ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಖಾಲಿ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಭರ್ತಿಮಾಡಿ—

ಅच्छा, कम, छोटी, चार, ज्यादा, वह	
राम — लड़का है ।	वे — मेजें हैं ।
सीता — लड़की है ।	— खर्च करो ।
झेली में — पैसे हैं ।	— सीता है ।

क्रिया क्रियापद (ಪುಟ 43-46)

1. ಕ್ರಿಯಾಪದ (ಕ್ರಿಯಾ) ಎಂದರೇನು ?
2. ಕ್ರಿಯಾಪದದ ರಚನೆ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ ? ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿ.
3. ಧಾತು (धातु) ಎಂದರೇನು ? ಅವು ಎಷ್ಟು ವಿಧ ?
4. ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತು (अकर्मक धातु) ಸಕರ್ಮಕ ಧಾತು (सकर्मक धातु) ಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಗುರ್ತಿಸಬಹುದು ?
5. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಧಾತುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಕರ್ಮಕ, ಸಕರ್ಮಕ ಧಾತುಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ—

कर ಮಾಡು	आ ಬಾ	दौड़ ಓಡು
उठ ಎಳು	बैठ ಕುಳಿತುಕೋ	पी ಕುಡಿ
लिख ಬರಿ	जाग ಎಚ್ಚರವಾಗು	खा ತಿನ್ನು
सुन ಕೇಳು	निकल ಹೊರಡು	गा ಹಾಡು

काल कालಗಳು (ಪುಟ 47-51)

वर्तमानकाल वर्तमानकाल

1. ಕಾಲಗಳು ಎಷ್ಟು ವಿಧ ? ಅವು ಯಾವುವು ?
2. ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿಧ ? ಅವು ಯಾವುವು ?
3. ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ತಮಾನಕಾಲ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ

ವರ್ತಮಾನಕಾಲದ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ರಚಿಸಬಹುದು ?
ಉದಾಹರಣೆಸಹಿತ ವಿವರಿಸಿ.

4. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಪ್ಪಾದ ವರ್ತಮಾನಕಾಲದ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳಿವೆ.
ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ—

ರಾಮ ಆತನಿಗೆ ।	ವಿಮಲಾ ಉತ್ತರಾ ಹೋಗಾ ।
ಸೀತಾ ಖೇಲತಾ ಹೈ ।	ದೊ ಲಡಕೆ ಉತ್ತರಾ ಹೋಗಿ ।
ಲಡಕಾ ಜಾ ರಹೆ ಹೈ ।	ಶಂಕರ ಆತನಿಗೆ ಹೋಗಿ ।
ಲಡಕಿ ಜಾ ರಹಾ ಹೈ ।	ಗೋಪಾಲ ಖೇಲತಾ ಹೈ ।

ಭೂತಕಾಲ ಭೂತಕಾಲ (ಪುಟ 51-54)

ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತು ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತು

1. ಭೂತಕಾಲ ಎಂದರೇನು ? ಅವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ವಿಧ ?
ಯಾವವು ?
2. ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತಕಾಲದ (ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತಕಾಲ) ದ ಕ್ರಿಯಾಪದದ
ರಚನೆ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ?
3. ಆಸನ್ನ ಭೂತಕಾಲ (ಆಸನ್ನ ಭೂತಕಾಲ) ಕ್ಕೂ ಪೂರ್ಣಭೂತ
ಕಾಲ (ಪೂರ್ಣ ಭೂತಕಾಲ) ಕ್ಕೂ ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ?
4. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಅಕರ್ಮಕ ಧಾತುಗಳನ್ನು ಮೂರು ಭೂತಕಾಲಗಳಲ್ಲೂ
ಎರಡು ಲಿಂಗ ವಚನಗಳಲ್ಲೂ ನಡೆಯಿಸಿ.

ಈ ರೀತಿ :—

ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂತಕಾಲ ಆಸನ್ನ ಭೂತಕಾಲ ಪೂರ್ಣ ಭೂತಕಾಲ
ಏಕ ಬಹು ಏಕ ಬಹು ಏಕ ಬಹು

ಆ ಪು. ಆಯಾ ಆಯೆ ಆಯಾಹೈ ಆಯೆಹೈ ಆಯಾತಾ ಆಯೆತಾ
ಬಾ ಸ್ತ್ರೀ. ಆಯಿ ಆಯಿ ಆಯಿಹೈ ಆಯಿಹೈ ಆಯಿತಿ ಆಯಿತಿ

ಜಾ, ಉ, ಜಾಗ, ದೌಡ, ಬೆಡ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಭೂತಕಾಲ ಭೂತಕಾಲ (ಪುಟ 54-56)

ಸಕರ್ಮಕ ಧಾತು ಸಕರ್ಮಕ ಧಾತು

1. ಕರ್ತೃಪದಕ್ಕೆ 'ನೆ' ಪ್ರತ್ಯಯ ಯಾವಾಗ ಸೇರುತ್ತದೆ? ಆಗ ಕ್ರಿಯಾ ಪದದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಾವುವು? ಉದಾಹರಣೆಸಹಿತ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸಿ :—
2. ಖಾ ಧಾತುವಿಗೆ ನೆ ಪ್ರತ್ಯಯದಿಂದ ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿ.
3. ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕ್ರಿಯಾರೂಪಗಳನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಿ :—

ರಾಮ ನೆ ಏಕ ರೋಡಿ — (ಖಾ)
 ಸೀತಾ ನೆ ಕಾಫಿ ಕೊ — (ಪಿ)
 ಏಕ ಲಡಕೆ ನೆ ದೊ ಫಲ — (ಖಾ)
 ಲಡಕಿ ನೆ ಏಕ ಪಾಠ — (ಲಿಖ)
 ಲಡಕೊ ನೆ ದೊ ಪಾಠ — (ಲಿಖ)
 ರಾಮ ನೆ — (ಖಾ)
 ಸೀತಾ ನೆ — (ಪಿ)

ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ (ಪುಟ 57-58)

1. ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ ಎಂದರೇನು? ಅದು ಎಷ್ಟು ವಿಧ? ಯಾವವು?
2. ಸುನ ಧಾತುವಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ (ಸಾಮಾನ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ)ದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.
3. ಖಾಲಿ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಿ :—

ರಾಮ — (ಖಾ)	ಲಡಕೆ ಮೈದಾನ ಮೆ — (ಲಿಖ)
ಸೀತಾ — (ಜಾ)	ಲಡಕಿಯೊ ಸ್ಕೂಲ ಮೆ — (ಪಢ)
ದೊ ಕುಲೆ — (ದೊಡ)	ಮೆ — (ಖಾ)
ತೊನ ಗಾಯೆ — (ಚರ)	ತುಮ ಕಹೊ — ? (ಜಾ)

क्रियाविशेषण क्रियाविशेषण (पृष्ठ 61-62)

1. क्रियाविशेषण एवमेव ? अथ न ? यथा ?
2. बहिरुक्त स्थानेषु केषु केषु क्रियाविशेषणेषु सूर्यादयः ?

कल, दूर, एक-एक, आज, नजदीक, अवश्य, साफ-साफ, ज़रूर.

विमला — गयी ।

हिंदी — पढ़नी चाहिये ।

शंकर — जायेगा ।

तुम — बोलो ।

बैंगलूर — है ।

— पानी बरसने लगा ।

बंबई — है ।

तुम खूब पढ़ो — पास होओगे ।

संबन्धसूचकाव्यय संबन्धसूचकाव्यय (पृष्ठ 63-64)

1. संबन्धसूचकाव्यय एवमेव ? अथ न ? यथा ?
2. बहिरुक्त स्थानेषु केषु केषु संबन्धसूचकाव्ययेषु सूर्यादयः ?

की जगह, के अंदर, के पीछे, के पास, की तरफ, के सामने
की तरह, के बाहर, के नीचे, की ओर.

घर — एक पेड़ है ।

मैं मार्केट — जाता हूँ ।

स्कूल — मैदान है ।

पानी — मछलियाँ रहती हैं ।

अहमद — एक रुपया है ।

मेज — स्टूल है ।

तुम गाँव — मत जाओ ।

डाक घर — एक पेटी है ।

राम — कृष्ण है ।

आजकल उसकी — मैं कौन है ?

ಸಮುಚ್ಚಯಬೋಧಕ ಸಮುಚ್ಚಯಬೋಧಕಗಳು (ಪುಟ 64-65)

1. ಸಮುಚ್ಚಯಬೋಧಕ ಎಂದರೇನು ? ಅವು ಯಾವವು ?
2. ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಮುಚ್ಚಯಬೋಧಕಗಳನ್ನು ಖಾಲಿ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರಿ :—

और, क्योंकि, पर, कि, इसलिये.

राम बोला — मैं स्कूल जाऊँगा ।

तुम वहाँ जाओगे — नहीं ।

सीता — बिमला खेलने गयीं ।

लडके ने खूब पढ़ा — उत्तीर्ण नहीं हुआ ।

आज मैं स्कूल नहीं गया — मुझे कुछ काम था ।

राम के पास पैसे थे — वह सिनेमा गया ।

ವಿಧಿರೂಪ ವಿಧಿರೂಪ ಕ್ರಿಯೆಗಳು (ಪುಟ 66-67)

1. ವಿಧಿರೂಪ ಎಂದರೇನು ? ಅದು ಯಾವ ಯಾವ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ ?
2. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಶುದ್ಧ ವಾಕ್ಯಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಬರೆಯಿರಿ :—

तुम कलम से लिख ।

आप हिंदी सिखाओ ।

तू स्कूल जाओ ।

तुम मैदान में खेलिये ।

आप पानी पिओ ।

तुम यह कलम लीजिये ।

तू अंदर चलो ।

आप बाहर मत जा ।

तुम सवेरे जल्दी उठ ।

आप काफी पिओ ।

तू दूध पिओ ।

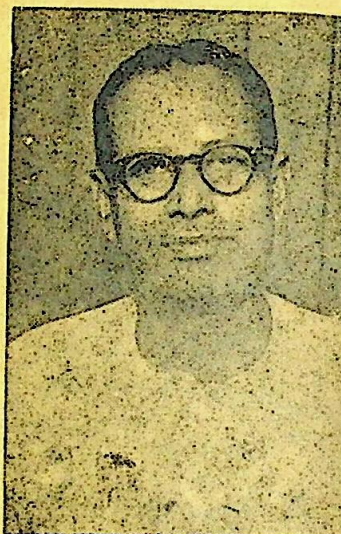
आप यह काम करो ।

ಅರ್ಪಣೆ

ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆಯ ತಿನೆಯ ಪರಿಷ್ಕರಣ
ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ
ಸಹಾಯ, ಸಹಕಾರ ಹಾಗೂ ಸಹಾನು
ಭೂತಿಯುತ ನೆರವು ನೀಡಿದ, ನೀಡಲಿರುವ
ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರ ವೃಂದಕ್ಕೆ ನನ್ನ
ಅನಂತಾನಂತ ವಂದನೆಗಳು.

ಮೈಸೂರು
10-7-1963

ಚಿಕ್ಕನರಸಿಂಹಯ್ಯ
ಹಿಂದೀ ಅಧ್ಯಾಪಕ



ಲೇಖಕ

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎನ್. ಜವರಪ್ಪಗೌಡ, ಬುಕ್ ಸೆಲ್ಲರ್,
ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಫೀಸ್ ಸರ್ಕಲ್, ಮಂಡ್ಯ.

ಮತ್ತು

ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಪುಸ್ತಕ ಮಾರಾಟಗಾರರಲ್ಲಿಯೂ
ಪ್ರತಿಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಕಾದಿರಿಸಲಾಗಿದೆ.